2023/2917

2023.12.29.

A BIZOTTSÁG (EU) 2023/2917 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2023. október 20.)

a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti hitelesítési tevékenységekről, a hitelesítők említett rendelet szerinti akkreditálásról és a nyomonkövetési tervek említett rendelet szerinti, igazgatási hatóságok általi jóváhagyásáról, valamint az (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 6. cikke (8) bekezdésének harmadik albekezdésére, 7. cikke (5) bekezdésének második albekezdésére, 13. cikke (6) bekezdésére, 15. cikke (5) bekezdésére és 16. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([2]) rendelkezéseket állapít meg a nyomonkövetési tervek értékelése és a kibocsátási jelentések hitelesítése, a hatáskörökre és az eljárásokra vonatkozó követelmények, valamint a hitelesítőknek a nemzeti akkreditáló testületek általi akkreditálására és felügyeletére vonatkozó szabályok tekintetében. Az (EU) 2023/957 európai parlamenti és a tanácsi rendelet ([3]) módosította az (EU) 2015/757 rendeletet a tengeri közlekedési tevékenységeknek a 2003/87/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ([4]) által létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe történő bevonása, valamint további üvegházhatásúgáz-kibocsátások és további hajótípusokból származó kibocsátások nyomon követése, jelentése és hitelesítése céljából. A rendelet továbbá előírta a társaságok számára azt a kötelezettséget, hogy társasági szintű hitelesített összesített kibocsátási adatokat (a továbbiakban: társasági szintű jelentések) és – társaságváltás esetén az (EU) 2015/757 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti – hitelesített jelentéseket (a továbbiakban: részleges kibocsátási jelentések) nyújtsanak be, valamint kötelezettséget határozott meg a nyomonkövetési tervek és azok módosításainak jóváhagyásáért felelős igazgatási hatóságok számára.

(2) A 2003/87/EK irányelv 3ge. cikkével összhangban a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságnak biztosítania kell, hogy a hajózási társaság által a benyújtott, társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentését az (EU) 2015/757 rendelet III. fejezetében meghatározott hitelesítési és akkreditációs szabályokkal összhangban hitelesítsék. Az (EU) 2015/757 rendelet III. fejezetében meghatározott szabályokat kiegészítő, a hitelesítésre és akkreditációra vonatkozóan e rendeletben megállapított rendelkezéseknek ezért tartalmazniuk kell a társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítésére vonatkozó szabályokat.

([1]) HL L 123., 2015.5.19., 55. o.

([2]) A Bizottság (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. szeptember 22.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti hitelesítési tevékenységekről és a hitelesítők akkreditálásáról (HL L 320., 2016.11.26., 5. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/957 rendelete (2023. május 10.) az (EU) 2015/757 rendeletnek a tengeri közlekedési tevékenységek uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe történő bevonását, valamint további üvegházhatásúgáz-kibocsátások és további hajótípusokból származó kibocsátások nyomon követését, jelentését és hitelesítését célzó módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 105. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

(3) Ezenkívül az (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott rendszert ki kell egészíteni a társasági szintű jelentések hitelesítésére vonatkozó szabályokkal, amelyek követik a kibocsátási jelentések hitelesítésének lépéseit, ugyanakkor elkerülik a hajószintű jelentésekhez kapcsolódó hitelesítési tevékenységek megkettőzését és az adminisztratív terhek szükségtelen növelését.

(4) Emellett az (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott rendszert ki kell egészíteni a részleges kibocsátási jelentések hitelesítésére vonatkozó szabályokkal. Az (EU) 2015/757 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében a részleges kibocsátási jelentéseknek ugyanazokat az elemeket kell tartalmazniuk, mint amelyek a kibocsátási jelentésekben is szerepelnek, de a társaság felelősségi körébe tartozó tevékenységeknek megfelelő időszakra korlátozódóan. Ezért helyénvaló, hogy a részleges kibocsátási jelentések hitelesítése ugyanazon szabályok szerint történjen, mint amelyek a kibocsátási jelentések hitelesítésére vonatkoznak.

(5) Az (EU) 2015/757 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése, illetve 7. cikkének (5) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot az említett rendeletet kiegészítő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására a nyomonkövetési terveknek, illetve a tervek módosításainak a felelős igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó szabályok megállapítása céljából. Az (EU) 2015/757 rendelet 13. cikkének (6) bekezdése, illetve 15. cikkének (5) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse az említett rendeletet a társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítésére – többek között a hitelesítési módszerekre és a hitelesítési eljárásra –, és a hitelesítési jelentés kiadására vonatkozó szabályokkal, illetve a szóban forgó rendeletben említett hitelesítési tevékenységek pontosabb meghatározása céljából. Az (EU) 2015/757 rendelet 16. cikkének (3) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a hitelesítők akkreditálására alkalmazandó módszerek pontosabb meghatározása céljából. Mivel a szóban forgó hitelesítési, akkreditációs és jóváhagyási tevékenységek tartalmukat tekintve kapcsolódnak egymáshoz, ez a rendelet az említett 5 jogalapra támaszkodik.

(6) A hitelesítési tevékenységek magukban foglalják a nyomonkövetési tervek hitelesítők általi, az (EU) 2015/757 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelését. A nyomonkövetési terv értékelésekor a hitelesítőknek számos olyan tevékenységet kell végezniük, amely az adott társaság által benyújtott információk teljességének, relevanciájának és megfelelőségének értékelésére irányulnak a hajó nyomonkövetési és jelentési folyamata tekintetében, annak megállapítása érdekében, hogy a terv megfelel-e az (EU) 2015/757 rendeletnek. Ennek magában kell foglalnia a hajó nyomonkövetési tervében leírt adatkezelési és -ellenőrzési rendszerrel kapcsolatos elemeket, a nyomon követésnek és jelentésnek az (EU) 2015/757 rendelet 4. cikkében, valamint I. és II. mellékletében meghatározott közös elveivel összhangban. Ha egy szervezet vagy személy a hajótulajdonostól átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és e felelősség átvállalásával beleegyezett abba, hogy átveszi a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat által előírt, a 336/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) I. mellékletében meghatározott valamennyi kötelezettséget és felelősséget, és így egyúttal átvállalta az (EU) 2015/757 rendelet és adott esetben a 2003/87/EK irányelv szerinti kötelezettségek teljesítéséért való felelősséget is, akkor az (EU) 2015/757 rendelet megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében e szervezetnek vagy személynek a nyomonkövetési terv értékelésének megkezdése előtt a hitelesítő rendelkezésére kell bocsátania egy olyan dokumentumot, amely bizonyítja, hogy a hajótulajdonos szabályosan megbízta az (EU) 2015/757 rendelet és adott esetben a 2003/87/EK irányelv szerinti kötelezettségek teljesítésével. Azon hajók esetében, amelyek kibocsátása a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozik, a nyomonkövetési terv értékelése céljából a hitelesítő rendelkezésére bocsátható (EU) 2023/2599 bizottsági végrehajtási rendelet ([6]) 1. cikkének (2) bekezdésében említett dokumentum.

(7) Ez a rendelet kiegészíti az (EU) 2015/757 rendeletet azáltal, hogy konkrét szabályokat állapít meg a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések és a társasági szintű jelentések hitelesítésével, a hitelesítők akkreditálásával, valamint a nyomonkövetési tervek értékelésével és jóváhagyásával kapcsolatos tevékenységekre vonatkozóan. E tevékenységeknek tiszteletben kell tartaniuk az (EU) 2015/757 rendeletben és annak I. és II. mellékletében, valamint az (EU) 2023/2849 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben ([7]) meghatározott, a nyomon követésre és jelentésre vonatkozó elveket.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 336/2006/EK rendelete (2006. február 15.) a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat Közösségen belüli végrehajtásáról és a 3051/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 1. o.).

([6]) A Bizottság (EU) 2023/2599 végrehajtási rendelete 22 november 2023. a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hajózási társaságoknak a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságok általi igazgatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, 2023/2599, 2023.11.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2599/oj).

([7]) A Bizottság (EU) 2023/2849 felhatalmazáson alapuló rendelete (2023. október 12.) a 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentésére és benyújtására vonatkozó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L, 2023/2849, 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2849/oj).

(8) Az (EU) 2015/757 rendelet 6. cikkének (8) bekezdésében és 7. cikkének (5) bekezdésében meghatározott felhatalmazások alkalmazásának biztosítania kell, hogy a nyomonkövetési terveknek és azok módosításainak az említett rendelet szerinti jóváhagyását a felelős igazgatási hatóságok harmonizált módon végezzék, különösen a társaságok és a felelős igazgatási hatóságok által küldött értesítések és szolgáltatott információk tekintetében.

(9) Azon hajók nyomonkövetési tervei tekintetében, amelyek kibocsátása az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozik, ugyanakkor nem tartozik a 2003/87/EK irányelv hatálya alá, nem szükséges a felelős igazgatási hatóság jóváhagyása.

(10) A nyomonkövetési tervek és azok módosításainak jóváhagyásakor a felelős igazgatási hatóságoknak kellően figyelembe kell venniük a hitelesítőnek a nyomonkövetési tervek értékelésére vonatkozó következtetéseit. A nyomonkövetési tervek jóváhagyására vonatkozó határozatokat az igazgatási hatóságoknak függetlenül kell meghozniuk, mivel az adott hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságoknak kell biztosítaniuk, hogy a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok megfeleljenek a 2003/87/EK irányelvnek és az (EU) 2015/757 rendeletnek, többek között a releváns paramétereknek a jelentési időszakban történő nyomon követése és jelentése tekintetében.

(11) Amennyiben a felelős igazgatási hatóság nem hagyja jóvá a nyomonkövetési tervet, a társaságnak azt az igazgatási hatóság által szolgáltatott információk alapján felül kell vizsgálnia, és a hitelesítő általi újraértékelés céljából be kell nyújtania a nyomonkövetési terv felülvizsgált változatát. A társaságokra és a hitelesítőkre nehezedő szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében a társaságok és a felelős igazgatási hatóságok között több alkalommal is sor kerülhet egyeztetésre, mielőtt a felülvizsgált nyomonkövetési tervet újraértékelés céljából elküldik a hitelesítőnek.

(12) Az (EU) 2015/757 rendelet 13. cikke (6) bekezdésének és 15. cikke (5) bekezdésének végrehajtása egy olyan általános szabálykeretet feltételez, amely biztosítja, hogy az említett rendeletnek megfelelően készített nyomonkövetési tervek értékelését, továbbá kibocsátási jelentések, részleges kibocsátási jelentések és társasági szintű jelentések hitelesítését, illetőleg hitelesítési jelentések kiadását a hitelesítők összehangolt módon végezzék, és megfelelő műszaki szakértelemmel rendelkezzenek ahhoz, hogy a rájuk bízott feladatokat függetlenül és pártatlanul el tudják látni.

(13) A nyomonkövetési tervek értékelése, a kibocsátási jelentések, részleges kibocsátási jelentések és társasági szintű jelentések hitelesítése és a megfelelőségi dokumentumok kiállítása során végzett hitelesítői tevékenységekre vonatkozó harmonizált szabályoknak egyértelműen meg kell határozniuk a hitelesítők felelősségi körét.

(14) A hitelesítőnek a nyomonkövetési terv értékelésével kapcsolatos következtetései elengedhetetlenek ahhoz, hogy a társaságok és a felelős igazgatási hatóságok értelmezni tudják a hitelesítő hitelesítési tevékenységeinek eredményét. Ezért az ilyen következtetéseknek tartalmazniuk kell a nyomonkövetési terv értékelése során feltárt minden releváns információt, beleértve a nem korrigált meg nem felelések leírását és a hitelesítő eljárásainak összefoglalását, köztük a helyszíni szemlékkel kapcsolatos eljárásokat is.

(15) A dokumentumok rendelkezésre bocsátása és a releváns információk társaságok és hitelesítők közötti cseréje a hitelesítési folyamat minden szempontjából – különösen pedig a nyomonkövetési terv értékelése, a stratégiai és kockázatelemzések, valamint a kibocsátási jelentés, a részleges kibocsátási jelentés és a társasági szintű jelentés hitelesítése tekintetében – alapvetően fontos. Ezért szükség van olyan harmonizált követelmények létrehozására, amelyek szabályozzák a hitelesítők rendelkezésére bocsátandó információknak és dokumentumoknak a hitelesítési tevékenységek megkezdése előtt és a hitelesítési folyamat más pontjain történő benyújtását.

(16) A hitelesítőnek az (EU) 2015/757 rendelet 15. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban kockázatalapú megközelítést kell alkalmaznia a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések és a társasági szintű jelentések hitelesítése során. A bejelentett adatok lényeges valótlanságokra való érzékenységének elemzése a hitelesítési eljárás alapvetően fontos része, és meghatározza, hogy a hitelesítő hogyan végezze a hitelesítési tevékenységeket.

(17) A nyomon követés tárgyát képező adatoknak az (EU) 2015/757 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti időbeli összehangoltsága és összehasonlíthatósága érdekében a hajó kibocsátási jelentésének értékelése során a hitelesítőnek a kielégítőnek minősített – és adott esetben a felelős igazgatási hatóság által jóváhagyott – nyomonkövetési tervet kell referenciapontnak tekintenie.

(18) A kibocsátási jelentés, részleges kibocsátási jelentés vagy társasági szintű jelentés hitelesítésének folyamatán belül minden lépés kapcsolódik egymáshoz, végpontjuk pedig egy olyan hitelesítési jelentés kibocsátása, amely nyilatkozatot tartalmaz a hitelesítés eredményéről. A hitelesítési jelentés bizonyossági szintjének össze kell függenie a hitelesítési tevékenységek alaposságával és részletességével, valamint a hitelesítő nyilatkozat megfogalmazásával.

(19) A nyomonkövetési tervek értékelését, valamint a kibocsátási jelentések, részleges kibocsátási jelentések és társasági szintű jelentések hitelesítését megfelelő szakértelemmel rendelkező személyzetnek kell elvégeznie. E kötelezettségek teljesítése érdekében a hitelesítőknek belső folyamatokat kell létrehozniuk, és azokat folyamatosan fejleszteniük kell. Azoknak a kritériumoknak, amelyek segítségével megállapítható, hogy egy hitelesítő rendelkezik-e a megfelelő szakértelemmel, minden tagállamban egységesnek, ellenőrizhetőnek, objektívnek és átláthatónak kell lenniük.

(20) A hitelesítési tevékenységek magas színvonalának biztosítása érdekében harmonizált szabályokat kell kialakítani annak meghatározására, hogy a hitelesítő megfelelő szakértelemmel rendelkezik-e, valamint független és pártatlan-e, azaz alkalmas-e a szükséges hitelesítési tevékenységek elvégzésére.

(21) A 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([8]) meghatározza a megfelelőségértékelési tevékenységeket végző megfelelőségértékelő szervezetek akkreditálásának átfogó keretét. Az (EU) 2015/757 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében a 765/2008/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, amennyiben az (EU) 2015/757 rendelet nem tartalmaz a hitelesítők akkreditálására vonatkozó különös rendelkezéseket.

(22) Az (EU) 2015/757 rendelet 16. cikkének (3) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy pontosabban meghatározza a hitelesítők akkreditálására alkalmazandó módszereket az említett rendelet hatálya alá tartozó tevékenységek, azaz a tengeri közlekedési ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében. Ennek megfelelően ez a rendelet kiegészíti a 765/2008/EK rendeletben és az (EU) 2015/757 rendeletben meghatározott szabályokat, különösen az alkalmazandó harmonizált szabványok, az értékelést végző csoportokra vonatkozó követelmények, a nemzeti akkreditáló testületek tekintetében végzett szakértői értékelések végrehajtása és a hitelesítők kölcsönös elismerése tekintetében. E kiegészítő szabályok meghatározására annak biztosítása érdekében van szükség, hogy a hitelesítőknek az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozó tevékenységek tekintetében történő akkreditációjával összefüggésben figyelembe vett kritériumok és szabványok összhangban legyenek az említett tevékenységek céljával és tartalmával. Az említett szabályoknak hozzá kell járulniuk a hitelesítési és akkreditálási folyamatok megbízhatóságának további növeléséhez, valamint a tagállamok közötti harmonizált megközelítés kialakításához.

(23) A hitelesítési és akkreditálási rendszernek el kell kerülnie, hogy az Unió más jogi eszközei alapján létrehozott eljárások és szervezetek olyan felesleges párhuzamosságokat eredményezzenek, amelyek megnövelik a tagállamok és a gazdasági szereplők terheit. Ezért helyénvaló figyelembe venni azon bevált gyakorlatokat, amelyek egyrészt az Európai Szabványügyi Bizottság által – a 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([9]) megfelelően kiadott bizottsági megbízás alapján – elfogadott harmonizált szabványok (például az üvegházhatású gázok validálását és hitelesítését végző testületek esetében az akkreditálásra és az elismerés más formáira alkalmazandó követelményekkel kapcsolatos, illetve a megfelelőségértékelő szervezeteket akkreditáló testületekre vonatkozó általános követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabványok, amelyek hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétették) és egyéb, az Európai Akkreditálási Együttműködés által kidolgozott műszaki dokumentumok alkalmazásából erednek.

(24) A 765/2008/EK rendeletnek megfelelően kijelölt nemzeti akkreditáló testületet fel kell hatalmazni arra, hogy irányadó nyilatkozatot akkreditáljon és adjon ki azzal kapcsolatban, hogy a hitelesítő alkalmas-e az e rendeletnek megfelelő hitelesítési tevékenységek elvégzésére, közigazgatási intézkedéseket hozzon (például felfüggesszen vagy visszavonjon akkreditációt), és ellássa a hitelesítők felügyeletét.

(25) A nemzeti akkreditáló testületek és a felelős igazgatási hatóságok közötti hatékony együttműködés elengedhetetlen a 2024. január 1-jén kezdődő jelentési időszaktól a tengeri közlekedésből származó kibocsátásokat is magában foglaló uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer megfelelő működéséhez, valamint a hitelesítés minőségének felügyeletéhez. Az átláthatóság érdekében biztosítani kell, hogy a nemzeti akkreditáló testületek és a felelős igazgatási hatóságok hatékony eszközöket hozzanak létre az információcseréhez. A felelős igazgatási hatóságok közötti, valamint a

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács 98/34/EK irányelve (1998. június 22.) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 204., 1998.7.21., 37. o.).

felelős igazgatási hatóságok és a nemzeti akkreditáló testületek közötti információcserére a bizalmas adatkezelés és a szakmai titoktartás legszigorúbb követelményeinek kell vonatkozniuk, emellett az információcserét a vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban kell kezelni.

(26) Tekintettel arra, hogy a tengeri közlekedési tevékenységekből származó kibocsátások bekerülnek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe, biztosítani kell a tengeri közlekedési ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások esetében alkalmazandó, a hitelesítési és akkreditációs tevékenységekre vonatkozóan e rendelettel bevezetett szabályok további összehangolását az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó más ágazatokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások esetében alkalmazandó, hitelesítési és akkreditálási tevékenységekre vonatkozó szabályokkal, figyelembe véve ugyanakkor a tengeri közlekedési ágazat sajátosságait. A szabályok összehangolása különösen a hitelesítési tevékenységeket, többek között a helyszíni szemléket, az információcserét, a hitelesítőkre vonatkozó követelményeket és a nemzeti akkreditáló testületekre vonatkozó követelményeket érinti.

(27) Az (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendelet szükséges módosításának mértéke miatt helyénvaló az említett rendeletet teljes egészében hatályon kívül helyezni.

(28) E rendelet rendelkezései a 2024. január 1-je utáni üvegházhatásúgáz-kibocsátásokhoz kapcsolódó hitelesítési, jóváhagyási és akkreditálási tevékenységekre vonatkoznak. Biztosítják az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatékony működését, amelynek a 2024. január 1-jén kezdődő jelentési időszaktól magában kell foglalnia a tengeri közlekedésből származó kibocsátásokat, valamint a 2024. január 1-jén kezdődő jelentési időszaktól ki kell terjednie az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozó metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátásokra is. Ezért helyénvaló e rendelet rendelkezéseit 2024. január 1-jétől alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

E rendelet a nyomonkövetési tervek értékelése, valamint a kibocsátási jelentések és a társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítése tekintetében állapít meg rendelkezéseket. Hatáskörök és eljárások tekintetében is meghatároz követelményeket.

Meghatározza továbbá a nemzeti akkreditáló testületek által a hitelesítők akkreditálására alkalmazandó módszereket és az információcserére vonatkozó szabályokat.

Ezenkívül megállapítja a nyomonkövetési terveknek és azok módosításainak a felelős igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „akkreditálás”: a nemzeti akkreditáló testület tanúsítása arról, hogy a hitelesítő megfelel a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti értelemben vett harmonizált szabványokban, valamint az e rendeletben foglalt követelményeknek, és így alkalmas a 4–36. cikk szerinti hitelesítési tevékenységek elvégzésére;
2. „kibocsátási jelentés”: az (EU) 2015/757 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében említett jelentés;
3. „részleges kibocsátási jelentés”: az (EU) 2015/757 rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében említett jelentés;

4. „társasági szintű jelentés”: az (EU) 2015/757 rendelet 3. cikkének q) pontjában meghatározott társasági szintű összesített kibocsátási adatok;

5. a „meg nem felelés” az alábbiak egyikét jelenti:

   a) a nyomonkövetési terv értékelését illetően: a terv nem felel meg az (EU) 2015/757 rendelet 6. és 7. cikkében, a 2003/87/EK irányelvben, valamint az (EU) 2016/1927 bizottsági végrehajtási rendeletben ([10]) foglalt követelményeknek;

   b) a kibocsátási jelentés és a részleges kibocsátási jelentés hitelesítését illetően az alábbiak egyikét:

      i. az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és egyéb releváns információk jelentése nem felel meg az akkreditált hitelesítő által kielégítőnek minősített – és adott esetben a felelős igazgatási hatóság jóváhagyott – nyomonkövetési tervben leírt nyomonkövetési módszernek;

      ii. a bejelentett adatok nem felelnek meg az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet, az (EU) 2016/1928 bizottsági végrehajtási rendelet ([11]) vagy az e rendelet szerinti követelményeknek;

   c) a társasági szintű jelentés hitelesítését illetően: a bejelentett adatok nem felelnek meg az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv és az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet követelményeinek;

   d) az akkreditálást illetően: a hitelesítő minden olyan cselekedete vagy mulasztása, amely ellentétes az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv és e rendelet követelményeivel;

6. „kellő bizonyosság”: nagy fokú, de nem abszolút bizonyosság, amely kifejezetten szerepel a hitelesítési nyilatkozatban arra vonatkozóan, hogy a hitelesítés tárgyát képező kibocsátási jelentés, részleges kibocsátási jelentés vagy társasági szintű jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanságot;

7. „bizonyossági szint”: annak mértéke, hogy a hitelesítési megbízás körülményeitől függően a hitelesítő – a hitelesítési kockázat csökkentésére vonatkozó cél figyelembevételével – mekkora bizonyosságot nyújt a hitelesítési jelentéssel kapcsolatban;

8. „lényegességi küszöb”: számszerű küszöbérték vagy határpont, amely fölött a hitelesítő a valótlanságokat – önmagukban vagy együttesen – lényegesnek minősíti;

9. „eredendő kockázat”: a kibocsátási jelentésében, a részleges kibocsátási jelentésben vagy a társasági szintű jelentésben szereplő valamely paraméter érzékenysége olyan valótlanságokra, amelyek a kapcsolódó ellenőrzési tevékenységek hatásának figyelembevétele előtt önmagukban vagy együttesen lényeges valótlanságok lehetnek;

10. „ellenőrzési kockázat”: a kibocsátási jelentésében, a részleges kibocsátási jelentésben vagy a társasági szintű jelentésben szereplő valamely paraméter olyan valótlanságokra való érzékenysége, amelyek önmagukban vagy más valótlanságokkal együttesen lényeges valótlanságok lehetnek, és amelyeket az ellenőrzési rendszer nem tud időben megakadályozni, észlelni vagy korrigálni;

11. „feltárási kockázat”: annak a kockázata, hogy a hitelesítő nem vesz észre egy lényeges valótlanságot;

12. „hitelesítési kockázat”: a hitelesítőt jellemző azon (eredendő, ellenőrzési vagy feltárási kockázatból eredő) kockázat, hogy nem megfelelő hitelesítő szakvéleményt ad olyan esetben, amikor a kibocsátási jelentés, a részleges kibocsátási jelentés vagy a társasági szintű jelentés nem mentes lényeges valótlanságoktól;

13. „valótlanság”: kihagyás, tévesen közölt adatok vagy hiba a jelentésben foglalt adatokban, kivéve az (EU) 2015/757 rendelet szerint megengedhető bizonytalanságot, és figyelembe véve a Bizottság által e tekintetben kidolgozott iránymutatásokat;

([10]) A Bizottság (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelete (2016. november 4.) a nyomonkövetési terveknek, kibocsátási jelentéseknek és megfelelőségi dokumentumoknak a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti formanyomtatványairól (HL L 299., 2016.11.5., 1. o.).

([11]) A Bizottság (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelete (2016. november 4.) a személyszállító, ro-ro és konténerszállító hajóktól eltérő hajókategóriák esetében a szállított rakománynak a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról (HL L 299., 2016.11.5., 22. o.).

14. „lényeges valótlanság”: olyan valótlanság, amely a hitelesítő véleménye szerint önmagában vagy más valótlanságokkal együttesen meghaladja a lényegességi küszöböt, vagy más módon hatást gyakorolhat a bejelentett összkibocsátásra vagy más releváns információkra;

15. „telephely”: egy hajó nyomonkövetési tervének értékelése, kibocsátási jelentésének vagy részleges kibocsátási jelentésének hitelesítése, vagy a társasági szintű jelentés hitelesítése vonatkozásában olyan helyszín, ahol a nyomonkövetési folyamatot meghatározzák és irányítják, ideértve azokat a helyszíneket, ahol lényeges adatokat és információkat ellenőriznek és tárolnak;

16. „belső hitelesítő dokumentáció”: minden olyan belső dokumentáció, amelyet egy hitelesítő olyan tevékenységeket igazoló dokumentumok és indokolások nyilvántartása céljából gyűjtött össze, amelyeket e rendelet szerint a nyomonkövetési terv értékelésére vagy egy kibocsátási jelentés, részleges kibocsátási jelentés vagy társasági szintű jelentés hitelesítésére végzett;

17. „hajózási MRV ellenőr”: a hitelesítést végző csoportnak a vezető hajózási MRV ellenőrtől különböző tagja, aki a nyomonkövetési terv értékeléséért vagy a kibocsátási jelentés, a részleges kibocsátási jelentés vagy a társasági szintű jelentés hitelesítéséért felelős;

18. „vezető hajózási MRV ellenőr”: a hitelesítést végző csoport irányításáért és felügyeletéért felelős hajózási MRV ellenőr, aki a nyomonkövetési terv értékelésének, illetve a kibocsátási jelentés, a részleges kibocsátási jelentés vagy a társasági szintű jelentés hitelesítésének elvégzéséért, valamint az értékelésre és a hitelesítésre vonatkozó jelentés elkészítéséért felelős;

19. „független bíráló”: olyan személy, akit a hitelesítő kifejezetten a belső felülvizsgálati tevékenységekre jelölt ki, és aki ugyanazon jogalanyhoz tartozik, de nem végzett felülvizsgálat tárgyát képező hitelesítési tevékenységeket;

20. „műszaki szakértő”: olyan személy, aki egy konkrét területen a 4–36. cikk szerinti hitelesítési tevékenységek, valamint a 46–63. cikk szerinti akkreditálási tevékenységek elvégzéséhez szükséges részletes ismeretekkel és szakértelemmel rendelkezik;

21. „értékelő”: olyan személy, akit a nemzeti akkreditáló testület a hitelesítőnek e rendelet szerinti értékelésére jelölt ki egyénileg vagy egy értékelést végző csoport tagjaként;

22. „vezető értékelő”: olyan értékelő, akire e rendelet értelmében a hitelesítők értékelésének átfogó felelősségét ruházzák;

23. „értékelést végző csoport”: egy nemzeti akkreditáló testület által a hitelesítő e rendelet szerinti értékelésére kijelölt egy vagy több értékelő;

24. „szakértelem”: egy tevékenység végrehajtásához szükséges ismeretek és készségek alkalmazásának képessége;

25. „analitikai eljárások”: az adatok ingadozásainak és tendenciáinak elemzése, ideértve az olyan összefüggések vizsgálatát, amelyek nincsenek összhangban más lényeges információkkal, vagy eltérnek az előre jelzett mennyiségtől;

26. „ellenőrzési rendszer”: a társaság által az (EU) 2015/757 rendelet I. melléklete C. részének 1. pontja alapján létrehozott, dokumentált, végrehajtott és fenntartott kockázatértékelési tevékenységek és ellenőrzési tevékenységek összessége, beleértve azok folyamatos irányítását is;

27. „ellenőrzési tevékenységek”: bármely, a társaság által az eredendő kockázatok csökkentése érdekében végrehajtott tevékenység vagy intézkedés.

3. cikk

A megfelelőség vélelme

Amennyiben egy hitelesítő bizonyítja, hogy megfelel a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti, olyan vonatkozó harmonizált szabványokban vagy azok részeiben meghatározott kritériumoknak, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, akkor vélelmezni kell, hogy megfelel az e rendelet 4–45. cikkében meghatározott követelményeknek is, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

II. FEJEZET

HITELESÍTÉSI TEVÉKENYSÉGEK

1. SZAKASZ

A nyomonkövetési tervek értékelése

4. cikk

A társaságok által benyújtandó információk

(1) A társaságok kötelesek a hitelesítő rendelkezésére bocsátani a hajó nyomonkövetési tervét, amelyet az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet I. mellékletében foglalt modellnek megfelelő sablon felhasználásával készítenek el. Amennyiben a nyomonkövetési terv nyelve nem angol, a társaságok egy angol nyelvű fordítást is rendelkezésre bocsátanak.

(2) A társaság a nyomonkövetési terv értékelésének megkezdése előtt a hitelesítő rendelkezésére bocsátja legalább a következő információkat:

a) a hajó létesítményeinek releváns dokumentációja vagy leírása, beleértve a kibocsátó források tanúsítványait, (adott esetben) a használt áramlásmérők, valamint eljárások, folyamatok vagy – adott esetben – a terven kívül készített és kezelt folyamatábrák, amelyekre a tervben hivatkozás történt, az adatkezelési tevékenységekre és az ellenőrzési tevékenységekre vonatkozó eljárásokkal kapcsolatos információkat is beleértve;

b) az (EU) 2015/757 rendelet I. melléklete C. részének 1. pontjában említett kockázatértékelés és a teljes ellenőrzési rendszer áttekintése;

c) a nyomonkövetési és jelentési rendszernek az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjában említett változásai esetében a releváns, naprakész változatok, illetve a módosított terv értékelését lehetővé tévő új dokumentumok;

d) amennyiben a társaság az a szervezet vagy személy – például az igazgató vagy a hajót személyzet nélkül bérlő személy –, amely vagy aki a hajótulajdonostól átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és e felelősség átvállalásával beleegyezett abba, hogy átveszi a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat által előírt, a 336/2006/EK rendelet I. mellékletében meghatározott valamennyi kötelezettséget és felelősséget, annak bizonyítéka, hogy a hajótulajdonos ezt a szervezetet vagy személyt szabályosan megbízta az (EU) 2015/757 rendelet és adott esetben a 2003/87/EK irányelvet átültető nemzeti intézkedések szerinti kötelezettségek, valamint az említett irányelv 3gb. és 12. cikke szerinti, a kibocsátási egységek leadására vonatkozó kötelezettségek (a továbbiakban: ETS-kötelezettségek) teljesítésével.

(3) A (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásában az említett pontban említett szervezetnek vagy személynek a hitelesítő rendelkezésére kell bocsátania egy dokumentumot, amely egyértelműen jelzi, hogy a hajótulajdonos szabályosan megbízta az (EU) 2015/757 rendelet szerinti kötelezettségek és adott esetben az ETS-kötelezettségek teljesítésével.

A dokumentumot a hajótulajdonosnak és a szervezetnek vagy személynek egyaránt alá kell írnia.

Ha a dokumentum nyelve nem angol, egy angol nyelvű fordítást is rendelkezésre kell bocsátani.

A dokumentumnak tartalmaznia kell az alábbi információkat:

a) a hajótulajdonos által megbízott szervezet vagy személy neve, valamint a társaságra és a bejegyzett tulajdonosra vonatkozó egyedi IMO-azonosító száma;

b) a hajótulajdonos által megbízott szervezet vagy személy nyilvántartási országa, a társaságokra és a bejegyzett tulajdonosokra vonatkozó egyedi IMO-azonosító számok rendszerében rögzítettek szerint;

c) a hajótulajdonos neve, valamint a társaságra és a bejegyzett tulajdonosra vonatkozó egyedi IMO-azonosító száma;

d) a hajótulajdonos kapcsolattartójára vonatkozóan a következő információk:

   i. utónév;

   ii. vezetéknév;

iii. munkakör;

iv. üzleti cím;

v. üzleti telefonszám;

vi. üzleti e-mail-cím;

e) a szervezet vagy személy hajótulajdonos általi megbízásának kezdőnapja;

f) a hajó IMO hajóazonosító száma.

(4) A társaság kérésre rendelkezésre bocsát bármely más olyan információt, amelyet relevánsnak ítél a terv értékelésének elvégzéséhez.

5. cikk

A nyomonkövetési tervek értékelése

(1) A nyomonkövetési terv értékelése során a hitelesítő a nyomonkövetési tervben rendelkezésre bocsátott információk teljességére, pontosságára, relevanciájára és az (EU) 2015/757 rendeletnek való megfelelésére vonatkozó kijelentésekkel foglalkozik.

(2) A hitelesítő elvégzi legalább az alábbi tevékenységeket:

a) ellenőrzi, hogy a társaság a megfelelő sablont használta-e a nyomonkövetési terv elkészítéséhez, és hogy rendelkezésre bocsátott-e információkat az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet I. mellékletében említett valamennyi kötelező elemre vonatkozóan;

b) meggyőződik arról, hogy a hajótulajdonos azonos a társaságokra és a bejegyzett tulajdonosokra vonatkozó egyedi IMO-azonosító számok rendszerében rögzített bejegyzett tulajdonossal;

c) meggyőződik arról, hogy a társaság nyilvántartási országa azonos a társaságokra és a bejegyzett tulajdonosokra vonatkozó egyedi IMO-azonosító számok rendszerében rögzített országgal;

d) amennyiben nem a társaság a hajótulajdonos, meggyőződik arról, hogy a hajótulajdonos szabályosan megbízta a társaságot az (EU) 2015/757 rendelet szerinti kötelezettségek és adott esetben az ETS-kötelezettségek teljesítésével;

e) ellenőrzi, hogy a nyomonkövetési tervben foglalt információk pontosan és teljeskörűen leírják-e a kibocsátó forrásokat és a hajó fedélzetére telepített mérési berendezéseket, valamint a releváns információknak az (EU) 2015/757 rendelet szerinti nyomon követésére és jelentésére szolgáló rendszereket és eljárásokat;

f) meggyőződik arról, hogy – figyelembe véve az (EU) 2015/757 rendelet 10. cikkének k) pontjában említett szükséges információkat – megfelelő nyomonkövetési intézkedések állnak rendelkezésre arra az esetre, ha a társaság az említett rendelet 9. cikkének (2) bekezdése szerinti – azaz a tüzelőanyag- és üvegházhatásúgáz-kibocsátások utankénti nyomon követése alól mentesítő – eltérést igénybe kívánja venni;

g) adott esetben értékeli, hogy a társaság által benyújtott, azon elemekre, eljárásokra vagy ellenőrzésekre vonatkozó információk, amelyeket a hajó meglévő irányítási rendszereinek részeként hajtanak végre, illetve amelyek harmonizált minőségi, környezetvédelmi vagy irányítási szabványok alá tartoznak, megfelelőek-e az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és más vonatkozó információknak az (EU) 2015/757 rendelet és az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelet szerinti nyomon követése és jelentése tekintetében.

(3) A nyomonkövetési terv értékelésének céljából a hitelesítő folyamodhat megkereséshez, dokumentumellenőrzéshez, megfigyeléshez és bármely más, megfelelőnek ítélt ellenőrzési technikához.

6. cikk

Helyszíni szemlék

(1) A hitelesítő helyszíni szemlét végez azzal a céllal, hogy kellően megismerje a nyomonkövetési tervben leírt eljárásokat, és jóváhagyja az abban foglalt információk pontosságát.

(2) A hitelesítő meghatározza a helyszíni szemle helyszínét vagy helyszíneit, miután figyelembe vette, hogy hol tárolják a releváns adatok kritikus tömegét (ideértve azon dokumentumok elektronikus vagy papíralapú példányait, amelyek eredeti példányát a hajón őrzik), valamint hogy hol végzik az adatkezelési tevékenységeket és ellenőrzési tevékenységeket.

(3) A hitelesítő meghatározza továbbá az elvégzendő tevékenységeket és a helyszíni szemléhez szükséges időt.

(4) A társaság hozzáférést biztosít a hitelesítő számára a telephelyeihez, többek között az érintett szárazföldi helyszínekhez és az érintett hajóhoz.

(5) A hitelesítő dönthet úgy, hogy virtuális helyszíni szemlét végez, ha az alábbi feltételek egyike teljesül:

a) a hitelesítő elegendő rálátással rendelkezik a hajó nyomonkövetési és jelentési rendszereire, ideértve azok meglétét, végrehajtását és a társaság általi tényleges működtetését;

b) a hajó nyomonkövetési és jelentési rendszerének jellege és összetettségi szintje olyan, hogy nincs szükség fizikai helyszíni szemlére;

c) a hitelesítő képes valamennyi szükséges információt közvetett úton beszerezni és értékelni;

d) ha a társaság által nem befolyásolható súlyos, rendkívüli és előre nem látható körülmények akadályozzák a hitelesítőt abban, hogy fizikai helyszíni szemlét végezzen, és ha ezek a körülmények minden észszerű erőfeszítést követően nem orvosolhatók.

A hitelesítő intézkedéseket tesz a hitelesítési kockázat elfogadható szintre csökkentése érdekében, hogy kellő bizonyosságot szerezzen azzal kapcsolatban, hogy a nyomonkövetési terv megfelel az (EU) 2015/757 rendeletnek.

A hitelesítő a virtuális helyszíni szemlére vonatkozó döntést azután hozza meg, miután megállapította, hogy teljesülnek a virtuális helyszíni szemle feltételei. A hitelesítő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot a virtuális helyszíni szemle végzésére vonatkozó döntéséről, valamint arról, hogy a virtuális helyszíni szemle feltételei teljesültek.

(6) A hitelesítő elállhat az (1) és (5) bekezdésben említett helyszíni szemlétől, amennyiben az (5) bekezdés a), b) és c) pontjában meghatározott feltételek együttesen teljesülnek.

A hitelesítő intézkedéseket tesz a hitelesítési kockázat elfogadható szintre csökkentése érdekében, hogy kellő bizonyosságot szerezzen azzal kapcsolatban, hogy a nyomonkövetési terv megfelel az (EU) 2015/757 rendeletnek.

A hitelesítő a virtuális helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntést azután hozza meg, miután megállapította, hogy teljesülnek a helyszíni szemlétől való elállás feltételei. A hitelesítő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot a helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntéséről, valamint arról, hogy a helyszíni szemléktől való elállás feltételei teljesültek.

(7) Az (1) és (5) bekezdésben említett helyszíni szemlétől nem lehet elállni, ha az alábbi esetek bármelyike fennáll:

a) a hitelesítő első alkalommal értékeli a hajó nyomonkövetési tervét;

b) a nyomonkövetési terv a jelentési időszak alatt az (EU) 2015/757 végrehajtási rendelet 7. cikke (2) bekezdésének b)–e) pontja szerinti okokból módosult;

(8) Ha a hitelesítő az (5) bekezdésnek megfelelően virtuális helyszíni szemlét végez, vagy a (6) bekezdésnek megfelelően eláll a helyszíni szemle végzésétől, a belső hitelesítő dokumentációban ezt indokolnia kell.

7. cikk

A nyomonkövetési tervvel kapcsolatos meg nem felelések kezelése

(1) Amennyiben a hitelesítő a nyomonkövetési terv értékelése során meg nem feleléseket azonosít, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot, és egy javasolt időkereten belül megfelelő korrekciót kér.

(2) A társaság a hitelesítő által közölt minden meg nem felelést köteles kijavítani és a hitelesítő számára egy felülvizsgált nyomonkövetési tervet benyújtani a megállapodás szerinti időkereten belül, hogy azt a hitelesítő a jelentési időszak kezdete előtt újraértékelhesse.

(3) A hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációban dokumentálja és megoldottként jelöli meg a nyomonkövetési terv értékelése során korrigált valamennyi meg nem felelést.

8. cikk

A nyomonkövetési terv értékelésének független felülvizsgálata

(1) A hitelesítést végző csoport késedelem nélkül benyújtja a független bírálónak a belső hitelesítő dokumentációt és a terv értékelése során tett következtetések tervezetét még azelőtt, hogy azokról a társaságot tájékoztatta volna.

(2) A független bíráló felülvizsgálatot végez annak biztosítására, hogy a nyomonkövetési terv értékelése e rendelettel összhangban és kellő szakmai gondossággal és megítéléssel történt.

(3) A független felülvizsgálat hatásköre a 4–9. cikkben leírt teljes értékelési folyamatra kiterjed.

(4) A hitelesítő a független felülvizsgálat eredményeit belefoglalja a belső hitelesítő dokumentációba.

9. cikk

A hitelesítő következtetései a nyomonkövetési terv értékeléséről

A nyomonkövetési terv értékelése során összegyűjtött információk alapján a hitelesítő késedelem nélkül írásban értesíti a társaságot a levont következtetésekről. A következtetéseknek tartalmazniuk kell a következő elemeket:

a) nyilatkozat arról, hogy a nyomonkövetési terv az értékelés szerint megfelel-e az (EU) 2015/757 rendeletnek, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendeletnek és adott esetben a 2003/87/EK irányelvnek, vagy hogy tartalmaz-e olyan meg nem feleléseket, amelyek miatt nem felel meg az (EU) 2015/757 rendeletnek, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendeletnek és adott esetben a 2003/87/EK irányelvnek;

b) a nem korrigált meg nem felelések leírása, ha vannak ilyenek;

c) a hitelesítő által végzett eljárások összefoglalása, ideértve a helyszíni szemlékre vonatkozó információkat, a virtuális helyszíni szemlék végzésének okát vagy a szemléktől való elállás indokolását;

d) amennyiben a nyomonkövetési terv értékelése az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett nyomonkövetési tervben bekövetkezett változásokat követően történik, az érintett jelentési időszakban bekövetkezett változások összefoglalása;

e) a nyomonkövetési terv értékelése során feltárt bármely egyéb releváns elem.

2. SZAKASZ

A kibocsátási jelentések és a részleges kibocsátási jelentések hitelesítése

10. cikk

A társaságok által benyújtandó információk

(1) A társaság a kibocsátási jelentés, valamint a részleges kibocsátási jelentés hitelesítésének megkezdése előtt a hitelesítő rendelkezésére bocsátja a következő kiegészítő információkat:

a) a szóban forgó hajó által a jelentési időszak alatt megtett utak listája, illetve részleges kibocsátási jelentések esetében azon időszak alatt megtett utak listája, amely alatt a hajó a társaság felelőssége alatt állt, az (EU) 2015/757 rendelet 10. cikke szerint;

b) ha a jelentési időszak során adathiány fordult elő:

i. azon utak száma, amelyek esetében adathiány fordult elő, valamint az ilyen adathiányok körülményei és okai;

ii. az (EU) 2015/757 rendelet I. melléklete C. részének 2. pontjában és adott esetben a nyomonkövetési tervben említett helyettesítő adatok meghatározásához használt becslési módszer;

iii. a helyettesítő adatok alapján kiszámított kibocsátás mértéke;

c) adott esetben az előző évre vonatkozó kibocsátási jelentés másolata, amennyiben az említett jelentés kapcsán a hitelesítő nem végzett hitelesítést;

d) az alkalmazott nyomonkövetési terv vagy tervek másolata, az akkreditált hitelesítő által elvégzett értékelés alapján levont következtetésekkel együtt, és adott esetben a felelős igazgatási hatóság általi jóváhagyás bizonyítéka, a felelős igazgatási hatóság által a társaságnak küldött értesítéssel együtt.

(2) Amint a hitelesítő azonosította a hitelesítés céljából relevánsnak ítélt konkrét szakaszt vagy szakaszokat, illetve dokumentumot vagy dokumentumokat, a társaságok a következő kiegészítő információkat is rendelkezésre bocsátják:

a) a hajó hivatalos fedélzeti naplójának és olaj-nyilvántartási könyvének másolata (ha ez két különálló dokumentum);

b) tüzelőanyag-felvételi dokumentumok másolatai;

c) a kibocsátási tényezőknek az (EU) 2015/757 rendelet I. melléklete vagy II. melléklete C. részének 1.2. pontja szerinti meghatározása céljából a tüzelőanyagokra vonatkozó valamennyi releváns tanúsítvány másolata;

d) a hajó által a jelentési időszak során megtett utak vonatkozásában a szállított utasok számáról és a szállított rakomány mennyiségéről, a megtett távolságról, valamint a tengeren töltött időről szóló információkat tartalmazó dokumentumok másolatai.

(3) Ezenfelül – az alkalmazott nyomonkövetési módszer függvényében – a hitelesítők kérhetik a társaságot az alábbiak rendelkezésre bocsátására:

a) az informatikai környezet adatkezelést bemutató áttekintése az adott hajó tekintetében;

b) a karbantartásra és a mérőberendezések/áramlásmérők pontosságára/bizonytalanságára vonatkozó igazoló dokumentumok (pl. kalibrálási tanúsítványok);

c) az áramlásmérőkből nyert tüzelőanyag-fogyasztási adatok kivonata;

d) a tüzelőanyag-tartály mérőműszerének leolvasását igazoló dokumentumok másolatai;

e) a tevékenységi adatok kivonata a közvetlen kibocsátásokat mérő rendszerekből;

f) minden egyéb, a kibocsátási jelentés, illetve a részleges kibocsátási jelentés hitelesítése szempontjából releváns információ.

(4) Társaságváltás esetén az érintett társaságoknak kellő gondossággal kell eljárniuk annak érdekében, hogy kérésére ellássák a hitelesítőt a saját felelősségi körükön belül végrehajtott utak vonatkozásában az (1), (2) és (3) bekezdéseben említett igazoló dokumentumokkal vagy információkkal.

(5) A társaságok az (1)–(4) bekezdéseben említett információkat a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezményben (MARPOL-egyezmény) és az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú, 1988. évi nemzetközi egyezményben (SOLAS-egyezmény) meghatározott időtartamra megőrzik. A megfelelőségi dokumentumnak az (EU) 2015/757 rendelet 17. cikkének megfelelően történő kibocsátásáig – vagy részleges kibocsátási jelentések esetében a hitelesítési jelentés kibocsátásáig – a hitelesítő bekérheti az (1), (2) és (3) bekezdésben említett információk bármelyikét.

11. cikk

Stratégiai elemzés

(1) A hitelesítés kezdetén a hitelesítő a hajóval kapcsolatos tevékenységek stratégiai elemzése révén értékeli a hitelesítési feladatok várható jellegét, léptékét és összetettségét.

(2) A társaság által végzett tevékenységek megismerésének céljából a hitelesítő összegyűjti és áttekinti azokat az információkat, amelyek szükségesek annak megállapításához, hogy a hitelesítést végző csoport elegendő szakértelemmel rendelkezik-e a hitelesítés elvégzéséhez, annak meghatározásához, hogy a szerződésben feltüntetett időbeosztás helyes-e, valamint annak biztosításához, hogy a hitelesítő el tudja végezni a szükséges kockázatelemzést. Az említett információknak legalább a következőket kell magukban foglalniuk:

a) a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében említett információk;

b) a korábbi években a hitelesítés során szerzett információk, amennyiben a hitelesítő ugyanazon társaság hitelesítését végzi.

(3) A (2) bekezdésben említett információk áttekintése során a hitelesítő legalább az alábbiakat értékeli:

a) a hajók motorjai és tüzelőanyag-típusai, valamint a szóban forgó hajó által a jelentési időszakban megtett utak száma;

b) a hitelesítő által értékelt és adott esetben a felelős igazgatási hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv;

c) az adatkezelési tevékenységek és az ellenőrzési rendszer.

(4) A stratégiai elemzés elvégzésekor a hitelesítő az alábbiakat ellenőrzi:

a) a hozzá benyújtott nyomonkövetési terv a legfrissebb változat-e, és amennyiben azt az (EU) 2015/757 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése és 7. cikkének (5) bekezdése értelmében a felelős igazgatási hatóságnak jóvá kell hagynia, ez megtörtént-e;

b) módosították-e a nyomonkövetési tervet az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett okokból a jelentési időszakban, és adott esetben a módosításokat a felelős igazgatási hatóság jóváhagyta-e.

12. cikk

A hitelesítők által végrehajtandó kockázatelemzés

(1) Az (EU) 2015/757 rendelet 15. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésében említett elemeken felül a hitelesítő minden alábbi elemet azonosít és elemez:

a) eredendő kockázatok;

b) ellenőrzési kockázatok;

c) feltárási kockázatok.

Az első albekezdésben említett elemek azonosítása és elemzése során a hitelesítő figyelembe veszi a 11. cikk (1) bekezdésében említett stratégiai elemzés megállapításait.

(2) A kockázatelemzés elvégzésekor a hitelesítő figyelembe vesz minden magas hitelesítési kockázat jellemezte területet, és legalább a következőket: az útra vonatkozó adatok, tüzelőanyag-fogyasztás, használt tüzelőanyag-típusok, a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésétől való, az említett irányelv 12. cikkének (3a), (3b) és (3-e)–(3-b) bekezdése szerinti eltérések alkalmazása, üvegházhatásúgáz-kibocsátások, a megtett távolság, a tengeren töltött idő, a szállított rakomány, valamint a kibocsátási jelentésben vagy a részleges kibocsátási jelentésben szereplő adatok összesítése.

(3) A (2) bekezdésben említett vonatkozások azonosítása és elemzése során a hitelesítő mérlegeli a bejelentett információk meglétét, teljességét, pontosságát, ellentmondásmentességét, átláthatóságát és relevanciáját.

(4) A hitelesítés során szerzett információk alapján a hitelesítő adott esetben felülvizsgálja a kockázatelemzést, és módosítja vagy megismétli az elvégzendő hitelesítési tevékenységeket.

13. cikk

Hitelesítési terv

A hitelesítő elkészíti a hitelesítési tervet, amely összhangban van a kockázatelemzés során megszerzett információkkal és megállapított kockázatokkal. A hitelesítési terv tartalmazza a következőket:

a) hitelesítési program, amely leírja a hitelesítési tevékenységek jellegét és körét, valamint ezen tevékenységek elvégzésének idejét és módját;

b) vizsgálati terv, amely meghatározza az ellenőrzési tevékenységek vizsgálatának körét és módszereit, valamint az ellenőrzési tevékenységek eljárásait;

c) adatgyűjtési terv, amely meghatározza a kibocsátási jelentésben vagy a részleges kibocsátási jelentésben foglalt, az összesített üvegházhatásúgáz-kibocsátás alapjául szolgáló adatpontokkal, a tüzelőanyag-fogyasztással vagy egyéb releváns információkkal kapcsolatos adatgyűjtés körét és módszereit.

14. cikk

A kibocsátási jelentésre és a részleges kibocsátási jelentésre vonatkozó hitelesítési eljárás

(1) A hitelesítő végrehajtja a hitelesítési tervet, és a kockázatelemzés alapján ellenőrzi, hogy a kielégítőnek minősített nyomonkövetési tervben leírt nyomonkövetési és jelentési rendszerek a gyakorlatban léteznek-e, és azokat megfelelően hajtják-e végre.

Ennek érdekében a hitelesítő mérlegeli a következő eljárástípusok elvégzését:

a) az érintett személyzet kikérdezése;

b) dokumentumok vizsgálata;

c) megfigyelési és folyamatkövetési eljárások.

(2) A hitelesítő ellenőrzi a következőket:

a) az adatkezelési tevékenységek és az adatkezelés során használt rendszerek, ideértve az informatikai rendszereket;

b) az ellenőrzési tevékenységeket megfelelően dokumentálják-e, hajtják-e végre, tartják-e fenn, és hogy az ellenőrzési tevékenységek hatékonyan csökkentik-e az eredendő kockázatokat;

c) a nyomonkövetési tervben felsorolt eljárások hatékonyan csökkentik-e az eredendő kockázatokat és az ellenőrzési kockázatokat, és hogy az eljárásokat végrehajtják-e, megfelelően dokumentálják-e és fenntartják-e.

Az a) pont alkalmazásában a hitelesítő figyelemmel kíséri az adatkezelést olyan módon, hogy nyomon követi az adatkezelési tevékenységek sorrendjét és kölcsönhatását az elsődleges forrásadatoktól a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés összeállításáig.

A b) és c) pont alkalmazásában a hitelesítő alkalmazhat kifejezetten egy adott hajóra vonatkozó mintavételi módszereket, feltéve, hogy a kockázatelemzés alapján a mintavétel indokolt.

15. cikk

A bejelentett adatok hitelesítése

(1) A hitelesítő a kibocsátási jelentésben vagy a részleges kibocsátási jelentésben bejelentett adatokat a következők révén hitelesíti:

a) részletes vizsgálat, többek között az adatok elsődleges adatforráshoz való visszakövetése révén;

b) az adatok külső adatforrásokkal való összevetése, beleértve a hajókövetési adatokat is;

c) adategyeztetések elvégzése;

d) a megfelelő adatokra vonatkozó küszöbértékek ellenőrzése;

e) újraszámítások elvégzése.

(2) Az (1) bekezdésben említett adathitelesítés részeként a hitelesítő ellenőrzi az alábbiakat:

a) a kibocsátó források nyomonkövetési tervben való leírásának teljessége;

b) az adatok – köztük az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozóként bejelentett utakról szóló információk – teljessége;

c) a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozó adatok teljessége és ellentmondásmentessége, többek között az alábbiak alkalmazása tekintetében:

i. a 2003/87/EK irányelv 3ga. cikkében meghatározott alkalmazási kör;

ii. a leadási kötelezettségeknek a 2003/87/EK irányelv 3gb. cikke szerinti bevezetése;

iii. a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésétől való, az említett irányelv 12. cikkének (3a), (3b) és (3-e)–(3-b) bekezdése szerinti eltérések;

d) a bejelentett összesített adatok és a releváns dokumentációból vagy elsődleges forrásokból származó adatok ellentmondásmentessége;

e) adott esetben az összesített tüzelőanyag-fogyasztási adatok és a beszerzett vagy más módon az érintett hajó rendelkezésére bocsátott tüzelőanyagra vonatkozó adatok ellentmondásmentessége;

f) az adatok megbízhatósága és pontossága.

16. cikk

Az adathiány esetén alkalmazott módszerek hitelesítése

(1) Amennyiben a hitelesítő által értékelt – és adott esetben a felelős igazgatási hatóság által jóváhagyott – nyomonkövetési tervben meghatározott módszereket használták a hiányzó adatok pótlására az (EU) 2015/757 rendelet I. mellékletének C. része alapján, a hitelesítő ellenőrzi, hogy az alkalmazott módszerek megfeleltek-e az adott helyzetnek, és hogy helyesen alkalmazták-e őket.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett módszereket előzetesen nem értékelték vagy nem hagyták jóvá, a hitelesítő ellenőrzi, hogy a társaság által a hiányzó adatok pótlására használt megközelítés biztosítja-e, hogy a kibocsátás mértékét ne becsüljék alá, és hogy az említett megközelítés ne vezessen lényeges valótlanságokhoz.

17. cikk

Lényegességi küszöb

(1) A kibocsátási jelentésben és a részleges kibocsátási jelentésben szereplő tüzelőanyag-fogyasztási és üvegházhatásúgáz-kibocsátási adatok hitelesítésének céljából a lényegességi küszöb a jelentési időszakban az egyes elemekre bejelentett összérték 5 %-a.

(2) A kibocsátási jelentésben és a részleges kibocsátási jelentésben szereplő, a szállított rakománnyal, a fuvarozási tevékenységgel, a megtett távolsággal és a tengeren töltött idővel kapcsolatos egyéb releváns információk hitelesítése céljából a lényegességi küszöb a jelentési időszakban az egyes elemekre bejelentett összérték 5 %-a.

18. cikk

Helyszíni szemlék

(1) A hitelesítő helyszíni szemlét végez azzal a céllal, hogy megfelelő rálátást szerezzen a társaságot, valamint a hajó nyomonkövetési tervében leírt nyomonkövetési és jelentési rendszert illetően.

(2) A hitelesítő a kockázatelemzés eredményei alapján meghatározza a helyszíni szemle helyszínét vagy helyszíneit, figyelembe véve, hogy hol tárolják a releváns adatok kritikus tömegét – ideértve azon dokumentumok elektronikus vagy nyomtatott változatait, amelyek eredeti példányát a hajón őrzik –, valamint hogy hol végzik az adatkezelési és az ellenőrzési tevékenységeket.

(3) Amennyiben a hitelesítő egy szárazföldi helyszínen tett helyszíni szemle eredményei alapján arra a következtetésre jut, hogy a kibocsátási jelentésben vagy a részleges kibocsátási jelentésben esetlegesen előforduló lényeges valótlanságok kockázatának csökkentéséhez fedélzeti ellenőrzésre van szükség, dönthet úgy, hogy szemlét tart a hajón.

(4) A hitelesítő meghatározza továbbá az elvégzendő tevékenységeket és a helyszíni szemléhez szükséges időt.

(5) A társaság hozzáférést biztosít a hitelesítő számára a telephelyeihez, többek között az érintett szárazföldi helyszínekhez és az érintett hajóhoz.

(6) A hitelesítő dönthet úgy, hogy virtuális helyszíni szemlét végez, ha a kockázatelemzés eredménye alapján az alábbi feltételek egyike teljesül:

a) a hitelesítő elegendő rálátással rendelkezik a hajó nyomonkövetési és jelentési rendszereire, ideértve azok meglétét, végrehajtását és a társaság általi tényleges működtetését;

b) a hajó nyomonkövetési és jelentési rendszerének jellege és összetettségi szintje olyan, hogy nincs szükség fizikai helyszíni szemlére;

c) a hitelesítő képes valamennyi szükséges információt közvetett úton beszerezni és értékelni, ideértve a nyomonkövetési tervben leírt módszerek helyes alkalmazását és a kibocsátási jelentésben vagy a részleges kibocsátási jelentésben bejelentett adatok hitelesítését;

d) ha a társaság által nem befolyásolható súlyos, rendkívüli és előre nem látható körülmények akadályozzák a hitelesítőt abban, hogy fizikai helyszíni szemlét végezzen, és ha ezek a körülmények minden észszerű erőfeszítést követően nem orvosolhatók.

A hitelesítő intézkedéseket tesz a hitelesítési kockázat elfogadható szintre csökkentése érdekében, hogy kellő bizonyosságot szerezzen azzal kapcsolatban, hogy a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés megfelel az (EU) 2015/757 rendeletnek.

Az első albekezdés d) pontjának sérelme nélkül a hitelesítő nem végezhet virtuális helyszíni szemlét, ha az aktuális jelentési időszakot közvetlenül megelőző három jelentési időszakban nem került sor fizikai helyszíni szemlére. A hároméves időszak a 2024. január 1-je után kezdődő három egymást követő jelentési időszakra vonatkozik, beleértve azokat a jelentési időszakokat is, amikor az első albekezdés d) pontja alapján virtuális helyszíni szemlékre került sor.

A hitelesítő a virtuális helyszíni szemlére vonatkozó döntést azután hozza meg, miután megállapította, hogy teljesülnek a virtuális helyszíni szemle feltételei. A hitelesítő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot a virtuális helyszíni szemle végzésére vonatkozó döntéséről, valamint arról, hogy a virtuális helyszíni szemle feltételei teljesültek.

(7) A hitelesítő dönthet úgy, hogy eláll az (1) és (6) bekezdésben említett helyszíni szemlétől, amennyiben a (6) bekezdés a), b) és c) pontjában meghatározott feltételek együttesen teljesülnek.

A hitelesítő intézkedéseket tesz a hitelesítési kockázat elfogadható szintre csökkentése érdekében, hogy kellő bizonyosságot szerezzen azzal kapcsolatban, hogy a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés megfelel az (EU) 2015/757 rendeletnek.

A hitelesítő a virtuális helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntést azután hozza meg, miután megállapította, hogy teljesülnek a helyszíni szemlétől való elállás feltételei. A hitelesítő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot a helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntéséről, valamint arról, hogy a helyszíni szemléktől való elállás feltételei teljesültek.

(8) Az (1) és (6) bekezdésben említett helyszíni szemlétől nem lehet elállni, ha az alábbi esetek bármelyike fennáll:

a) a hitelesítő első alkalommal hitelesíti a hajó kibocsátási jelentését vagy részleges kibocsátási jelentését;

b) a hitelesítő nem végzett helyszíni szemlét az aktuális jelentési időszakot közvetlenül megelőző két jelentési időszakban.

(9) A 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó hajók esetében a társaság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a felelős igazgatási hatóságát a hitelesítő azon döntéséről, hogy eláll a helyszíni szemlétől.

A felelős igazgatási hatóság a következő elemek mindegyikét mérlegelve kifogást emelhet a hitelesítő helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntése ellen:

a) a hitelesítő által a kockázatelemzés eredményével kapcsolatban benyújtott információk;

b) arra vonatkozó információk, hogy minden szükséges információ közvetett úton beszerezhető és értékelhető;

c) bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a helyszíni szemlétől való elállásnak a (7) és a (8) bekezdés szerinti valamennyi feltétele teljesül.

Kifogás esetén a felelős igazgatási hatóság észszerű időn belül, de legkésőbb attól az időponttól számított két hónapon belül, amikor a hitelesítőnek a helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntéséről tájékoztatták, értesíti a társaságot a kifogásról és annak okairól.

(10) Ha a hitelesítő az (6) bekezdésnek megfelelően virtuális helyszíni szemlét végez, vagy a (7) bekezdésnek megfelelően eláll a helyszíni szemle végzésétől, a belső hitelesítő dokumentációban ezt indokolnia kell.

19. cikk

A kibocsátási jelentésben és a részleges kibocsátási jelentésben szereplő valótlanságok és meg nem felelések kezelése

(1) Amennyiben a hitelesítő a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés hitelesítése során valótlanságokat vagy meg nem feleléseket azonosít, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot, és észszerű határidőn belül releváns korrekciókat kér.

A társaság minden közölt valótlanságot és meg nem felelést korrigál.

(2) A hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációban dokumentálja és megoldottként jelöli meg a hitelesítés során korrigált valamennyi valótlanságot vagy meg nem felelést.

(3) Amennyiben a társaság nem korrigálja az (1) bekezdésben említett valótlanságokat vagy meg nem feleléseket, a hitelesítő a hitelesítési jelentés kibocsátása előtt felkéri a társaságot, hogy ismertesse a valótlanságok vagy meg nem felelések fő okait.

(4) A hitelesítő felméri, hogy a nem korrigált valótlanságok – egyesével vagy más valótlanságokkal együtt – hatást gyakorolnak-e a bejelentett összkibocsátásra vagy más releváns információkra, és hogy ez a hatás lényeges valótlanságokhoz vezet-e.

A hitelesítő felméri, hogy a nem korrigált meg nem feleléseknek – egyesével vagy más meg nem felelésekkel együtt – van-e hatása a bejelentett adatokra, és hogy ez lényeges valótlansághoz vezet-e.

(5) Amennyiben nagyságrendjük és jellegük, illetve előfordulásuk különleges körülménye azt indokolja, a hitelesítőnek olyan valótlanságokat vagy meg nem feleléseket is figyelembe kell vennie, amelyek külön-külön vagy más valótlanságokkal együttesen a 17. cikkben a lényeges valótlanságokra meghatározott lényegességi küszöb alatt vannak.

20. cikk

A kibocsátási jelentés és a részleges kibocsátási jelentés hitelesítésének következtetései

A kibocsátási jelentés és a részleges kibocsátási jelentés teljeskörű hitelesítésének lezárásához a hitelesítő:

a) megerősíti, hogy valamennyi hitelesítési tevékenységet végrehajtották;

b) elvégzi a végső elemzési eljárásokat az összesített adatokon annak biztosítása érdekében, hogy azok lényeges valótlanságoktól mentesek legyenek;

c) ellenőrzi, hogy a jelentésben szereplő információk megfelelnek-e az (EU) 2015/757 rendelet, és adott esetben a 2003/87/EK irányelv követelményeinek;

d) a hitelesítési jelentés kibocsátása előtt elkészíti a belső hitelesítő dokumentációt és a jelentéstervezetet, és a 23. cikknek megfelelően benyújtja azokat a független bírálónak;

e) felhatalmazást ad egy személynek arra, hogy jóváhagyja a független bíráló következtetésein és a belső hitelesítő dokumentációban foglalt bizonyítékokon alapuló jelentést, amiről a társaságot értesíti.

21. cikk

Fejlesztési javaslatok

(1) A hitelesítő a társaság számára fejlesztési javaslatokat tesz az olyan nem korrigált valótlanságok és meg nem felelések kapcsán, amelyek nem vezetnek lényeges valótlanságokhoz.

(2) A hitelesítő a hitelesítési tevékenységek eredményei fényében más, általa relevánsnak ítélt fejlesztési javaslatokat is tehet.

(3) A hitelesítő a társaságok számára való ajánlások megtétele során pártatlan marad a társasággal, a hajóval és a nyomonkövetési és jelentési rendszerrel szemben. Pártatlanságát nem veszélyezteti tanácsadással vagy az (EU) 2015/757 rendelet szerinti nyomonkövetési terv és jelentési folyamat egyes részeinek kidolgozásával.

(4) A fejlesztési javaslatok hitelesítési jelentésbe történő belefoglalásának évét követő hitelesítés során a hitelesítő ellenőrzi, hogy a társaság végrehajtotta-e, illetve milyen módon hajtotta végre a fejlesztési javaslatokat. Ha a társaság nem hajtotta végre ezeket a javaslatokat, a hitelesítő mérlegeli, hogy ez növeli vagy növelheti-e a valótlanságok kockázatát.

22. cikk

A kibocsátási jelentések és a részleges kibocsátási jelentések hitelesítési jelentése

(1) Az összegyűjtött információk alapján a hitelesítő hitelesítési jelentést ad ki a hitelesítés tárgyát képező minden egyes kibocsátási jelentésről vagy részleges kibocsátási jelentésről, és továbbítja azt a társaságnak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hitelesítési jelentés kézhezvételét követően a társaság adott esetben a hitelesítési jelentést a kibocsátási jelentéssel vagy a részleges kibocsátási jelentéssel együtt benyújtja az illetékes igazgatási hatóságnak. A jelentést automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok alkalmazásával kell benyújtani.

(3) A hitelesítési jelentésnek tartalmaznia kell egy nyilatkozatot arról, hogy a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés kielégítőnek vagy nem kielégítőnek minősült.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés csak akkor minősül kielégítőnek, ha lényeges valótlanságoktól mentes. A kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés nem minősül kielégítőnek, amennyiben a hitelesítési jelentés kibocsátása előtt nem korrigált lényeges valótlanságokat tartalmaz.

(5) A hitelesítési jelentésnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a társaság neve és a társaságra és a bejegyzett tulajdonosra vonatkozó egyedi IMO-azonosító száma, valamint a hajó azonosítója;

b) cím, amely egyértelművé teszi, hogy hitelesítési jelentésről van szó;

c) a hitelesítő személyazonossága, valamint a kapcsolattartó személy neve és üzleti e-mail-címe;

d) a hitelesítés célkitűzései és hatóköre;

e) hivatkozás a hitelesítés tárgyát képező kibocsátási jelentésre és jelentési időszakra, illetve a hitelesítés tárgyát képező részleges kibocsátási jelentésre, valamint arra az időszakra, amely alatt a hajó a társaság felelőssége alatt állt;

f) adott esetben a hajó tekintetében a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó üvegházhatású gázoknak a tengeri közlekedési tevékenységekkel összefüggő és az említett irányelv értelmében jelentendő teljes összesített kibocsátása;

g) hivatkozás egy vagy több kielégítőnek minősített nyomonkövetési tervre, és adott esetben annak feltüntetése, hogy az adott nyomonkövetési tervet a hitelesítési jelentés kiadása előtt a felelős igazgatási hatóság jóváhagyta-e;

h) hivatkozás az alkalmazott hitelesítési szabványokra;

i) a hitelesítő által végzett eljárások összefoglalása, ideértve a helyszíni szemlékre vonatkozó információkat és azok időpontjait, a virtuális helyszíni szemlék végzésének okát vagy a szemléktől való elállás indokolását;

j) adott esetben összegzés a nyomonkövetési tervnek és a tevékenységi adatoknak a jelentési időszak során történő, az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti módosításairól;

k) hitelesítési nyilatkozat;

l) a nem korrigált valótlanságok és meg nem felelések – ha vannak ilyenek – ismertetése, ezen belül azok jellegének és nagyságrendjének, valamint annak meghatározása, hogy van-e lényeges hatásuk, és hogy a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés mely elemeihez kapcsolódnak;

m) minden olyan, a 2. cikk (5) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti meg nem felelés leírása, amelyre a hitelesítés során derült fény;

n) azon utak száma, amelyek során adathiány lépett fel, ha van ilyen, és a kibocsátások megfelelő mennyisége;

o) adott esetben a fejlesztési javaslatok;

p) a kibocsátási jelentés vagy a részleges kibocsátási jelentés hitelesítésében részt vevő vezető hajózási MRV ellenőr, független bíráló, továbbá adott esetben hajózási MRV ellenőr és műszaki szakértő neve;

q) a hitelesítési jelentés dátuma és egy, a hitelesítő nevében történő aláírásra feljogosított személy neve és kézjegye.

(6) A hitelesítő a hitelesítési jelentésben kellő részletességgel ismerteti a valótlanságokat és a meg nem feleléseket, beleértve a következőket:

a) a valótlanság vagy a meg nem felelés mértéke és jellege;

b) miért van vagy miért nincs a valótlanságnak lényeges hatása;

c) a társaság jelentésének mely elemére vonatkozik a valótlanság, vagy a nyomonkövetési terv mely elemére, vagy mely jogi követelményekre vonatkozik a meg nem felelés.

23. cikk

A kibocsátási jelentésre és a részleges kibocsátási jelentésre vonatkozó független felülvizsgálat

(1) A független bíráló megvizsgálja a belső hitelesítő dokumentációt és a hitelesítési jelentés tervezetét annak ellenőrzése érdekében, hogy a hitelesítési folyamat e rendelettel összhangban, valamint kellő szakmai gondosság és megítélés mellett zajlott-e le.

(2) A független felülvizsgálat hatásköre a 10–22. cikkben leírt teljes hitelesítési folyamatra kiterjed.

(3) A jelentésnek a 20. cikk e) pontja szerinti jóváhagyását követően a hitelesítő a független felülvizsgálat eredményeit belefoglalja a belső hitelesítő dokumentációba, és értesíti a Bizottságot és a hajó lobogó szerinti államát arról, hogy teljesülnek-e a megfelelőségi dokumentum kiállításának feltételei.

3. SZAKASZ

A társasági szintű jelentések hitelesítése

24. cikk

A társaságok által benyújtandó információk

(1) A társaság a társasági szintű jelentés hitelesítésének megkezdése előtt a hitelesítő rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) a hitelesítés tárgyát képező jelentési időszakra vonatkozó társasági szintű jelentés, és adott esetben az előző évi hitelesített társasági szintű jelentés és társasági szintű hitelesítési jelentés másolata, amennyiben a hitelesítést másik hitelesítő végezte;

b) a jelentési időszakban a társaság felelőssége alatt álló valamennyi hajóra vonatkozó kibocsátási jelentés és részleges kibocsátási jelentés, a hitelesítési jelentésekkel együtt;

c) adott esetben, ha az előző évben a társasági szintű jelentés hitelesítését másik hitelesítő végezte, az előző évben a társaság felelőssége alatt álló valamennyi hajóra vonatkozó, előző évi kibocsátási jelentés és részleges kibocsátási jelentés, a vonatkozó hitelesítési jelentésekkel együtt;

d) a jelentési időszak tekintetében a társaság 5 000 bruttó tonnatartalmú és annál nagyobb hajóinak jegyzéke, a hajók IMO hajóazonosító számával együtt, beleértve annak az időszaknak a megjelölését is, amikor a hajó a 336/2006/EK rendelet értelmében a társaság tulajdonában volt vagy a társaság felelőssége alatt állt.

(2) A hitelesítők felkérhetik a társaságot, hogy bocsásson rendelkezésre bármilyen egyéb információt, amely a társasági szintű jelentés hitelesítése szempontjából releváns, beleértve a jelentési időszak alatt a társaság felelőssége alatt álló hajók nyomonkövetési terveinek másolatát, valamint adott esetben a társaságváltás bizonyítékát, beleértve a váltás időpontját is.

25. cikk

Stratégiai elemzés

(1) A hitelesítés kezdetén a hitelesítő a társasággal kapcsolatos tevékenységek stratégiai elemzése révén értékeli a hitelesítési feladatok várható jellegét, léptékét és összetettségét.

(2) A társaság által végzett tevékenységek megismerésének céljából a hitelesítő összegyűjti és áttekinti azokat az információkat, amelyek szükségesek annak megállapításához, hogy a hitelesítést végző csoport megfelelő szakértelemmel rendelkezik-e a hitelesítés elvégzéséhez, annak meghatározásához, hogy a szerződésben feltüntetett időbeosztás helyes-e, valamint annak biztosításához, hogy a hitelesítő el tudja végezni a szükséges kockázatelemzést. Az információ az alábbiakat tartalmazza:

a) a 24. cikk (1) bekezdésében említett információk;

b) a korábbi években a hitelesítés során szerzett információk, amennyiben a hitelesítő ugyanazon társaság tekintetében végzi a hitelesítését.

26. cikk

A hitelesítők által végrehajtandó kockázatelemzés

(1) A bejelentett adatok teljességének és ellentmondásmentességének az (EU) 2015/757 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése szerinti értékelése céljából a hitelesítő megvizsgálja a magasabb hitelesítési kockázat jellemezte területeket, többek között a következők figyelembevételével:

a) a jelentési időszakban a társaság felelőssége alatt álló hajók száma;

b) a jelentési időszakban a társaság felelőssége alatt álló hajókat érintő társaságváltások száma;

c) a hajómotorok és a felhasznált tüzelőanyag-típusok fajtái;

d) a különböző lobogó szerinti államok száma;

e) a jelentési időszakban a társaság felelőssége alatt álló hajók kibocsátási jelentéseinek hitelesítését végző különböző hitelesítők köre;

f) a társaság felelőssége alatt álló hajók olyan nyomonkövetési terveinek száma, amelyeket a felelős igazgatási hatóság nem hagyott jóvá az érintett kibocsátási jelentésekre vagy részleges kibocsátási jelentésekre vonatkozó hitelesítési jelentés kiadása előtt;

g) a társaság felelőssége alatt álló hajók kibocsátási jelentéseivel vagy részleges kibocsátási jelentéseivel kapcsolatos valótlanságok és meg nem felelések száma, jellege és mértéke, a vonatkozó hitelesítési jelentésekben foglaltak szerint.

(2) A hitelesítés során szerzett információk alapján a hitelesítő adott esetben felülvizsgálja a kockázatelemzést, és módosítja vagy megismétli az elvégzendő hitelesítési tevékenységeket.

27. cikk

A társasági szintű hitelesítési terv

A hitelesítő elkészíti a hitelesítési tervet, amely összhangban van a kockázatelemzés során megszerzett információkkal és megállapított kockázatokkal.

A hitelesítési tervnek tartalmaznia kell a hitelesítési programot, amely leírja a hitelesítési tevékenységek jellegét és körét, ezen tevékenységek elvégzésének idejét és módját, valamint szükség esetén a mintavételi tervet.

28. cikk

A társasági szintű jelentésre vonatkozó hitelesítési eljárás

A kockázatelemzés alapján a hitelesítő mérlegeli a következő eljárástípusok elvégzését:

a) az érintett személyzet kikérdezése;

b) dokumentumok vizsgálata;

c) megfigyelési és folyamatkövetési eljárások.

29. cikk

A társasági szinten bejelentett adatok hitelesítése

(1) A hitelesítő a következők révén értékeli a társasági szintű jelentésben bejelentett adatok teljességét és ellentmondásmentességét:

a) részletes vizsgálat, többek között az adatoknak a releváns adatforráshoz való visszakövetése révén;

b) az adatok összevetése a hitelesített kibocsátási jelentésekből és szükség esetén külső adatforrásokból származó adatokkal, beleértve a hajókövetési adatokat is;

c) adategyeztetések elvégzése;

d) újraszámítások elvégzése.

(2) Az (1) bekezdésben említett adathitelesítés részeként a hitelesítő ellenőrzi az alábbiakat:

a) a társasági szintű jelentés teljessége, beleértve azt is, hogy az tartalmazza-e a jelentés a jelentési időszakban a társaság felelőssége alatt álló valamennyi hajót és azoknak a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó, megfelelő kibocsátásait;

b) a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat eredményező számítások helyessége.

30. cikk

A társasági szintű jelentésekre vonatkozó lényegességi küszöb

(1) A társasági szintű jelentés hitelesítése céljából, amennyiben az összes hajó teljes összesített üvegházhatásúgáz-kibocsátásának a 2003/87/EK irányelv alapján bejelentendő, az (EU) 2015/757 rendelet II. melléklete C. részének 1.1–1.7. pontjával összhangban meghatározott összege meghaladja az 500 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, a lényegességi küszöb a jelentési időszak szóban forgó kibocsátási adatainak 2 %-a.

(2) A társasági szintű jelentés hitelesítése céljából, amennyiben az (1) bekezdésben említett mennyiség nem haladja meg az 500 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, a lényegességi küszöb a jelentési időszak kibocsátási adatainak 5 %-a.

31. cikk

Helyszíni szemlék

(1) A hitelesítő helyszíni szemléket végez a társasági szintű jelentés hitelesítése érdekében, különösen a 26. cikk szerinti kockázatelemzés eredménye alapján, figyelembe véve, hogy hol tárolják a releváns adatok kritikus tömegét, valamint hogy hol végzik az adatkezelési és az ellenőrzési tevékenységeket.

(2) A hitelesítő meghatározza továbbá az elvégzendő tevékenységeket és a helyszíni szemléhez szükséges időt.

(3) A társaság hozzáférést biztosít a hitelesítő számára a telephelyeihez, többek között az érintett szárazföldi helyszínekhez és az érintett hajókhoz.

(4) A hitelesítő dönthet úgy, hogy virtuális helyszíni szemlét végez, ha a kockázatelemzés eredménye alapján az alábbi feltételek egyike teljesül:

a) a hitelesítő képes valamennyi szükséges információt közvetett úton beszerezni és értékelni;

b) ha a társaság által nem befolyásolható súlyos, rendkívüli és előre nem látható körülmények akadályozzák a hitelesítőt abban, hogy fizikai helyszíni szemlét végezzen, és ha ezek a körülmények minden észszerű erőfeszítést követően nem orvosolhatók.

A hitelesítő intézkedéseket tesz a hitelesítési kockázat elfogadható szintre csökkentése érdekében, hogy kellő bizonyosságot szerezzen azzal kapcsolatban, hogy a társasági szintű jelentés megfelel az (EU) 2015/757 rendeletnek.

A hitelesítő a virtuális helyszíni szemlére vonatkozó döntést azután hozza meg, miután megállapította, hogy teljesülnek a virtuális helyszíni szemle feltételei. A hitelesítő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot a virtuális helyszíni szemle végzésére vonatkozó döntéséről, valamint arról, hogy a virtuális helyszíni szemle feltételei teljesültek.

(5) A kockázatelemzés eredménye alapján a hitelesítő dönthet úgy, hogy eláll az (1) és (4) bekezdésben említett helyszíni szemlétől, amennyiben az alábbi feltételek együttesen teljesülnek.

a) a hitelesítő képes valamennyi szükséges információt közvetett úton beszerezni és értékelni;

b) nem ez az első alkalom, hogy a hitelesítő az adott társaság esetében társasági szintű jelentést hitelesít;

c) a hitelesítés kellő bizonyossággal elvégezhető helyszíni szemle nélkül is.

A hitelesítő intézkedéseket tesz a hitelesítési kockázat elfogadható szintre csökkentése érdekében, hogy kellő bizonyosságot szerezzen azzal kapcsolatban, hogy a társasági szintű jelentés megfelel az (EU) 2015/757 rendeletnek.

A hitelesítő a virtuális helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntést azután hozza meg, miután megállapította, hogy teljesülnek a helyszíni szemlétől való elállás feltételei. A hitelesítő indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot a helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntéséről, valamint arról, hogy a helyszíni szemléktől való elállás feltételei teljesültek.

(6) A 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó hajók esetében a társaság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a felelős igazgatási hatóságát a hitelesítő azon döntéséről, hogy eláll a helyszíni szemlétől.

A felelős igazgatási hatóság a következő elemek mindegyikét mérlegelve kifogást emelhet a hitelesítőnek a helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntése ellen:

a) a hitelesítő által a kockázatelemzés eredményével kapcsolatban benyújtott információk;

b) bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a helyszíni szemlétől való elállásnak az (5) bekezdés szerinti valamennyi feltétel teljesül.

Kifogás esetén a felelős igazgatási hatóság észszerű időn belül, de legkésőbb attól az időponttól számított két hónapon belül, amikor a hitelesítőnek a helyszíni szemlétől való elállásra vonatkozó döntéséről tájékoztatták, értesíti a társaságot a kifogásról és annak okairól.

(7) Ha a hitelesítő az (4) bekezdésnek megfelelően virtuális helyszíni szemlét végez, vagy a (5) bekezdésnek megfelelően eláll a helyszíni szemle végzésétől, a belső hitelesítő dokumentációban ezt indokolnia kell.

32. cikk

A társasági szintű jelentésben szereplő valótlanságok és meg nem felelések kezelése

(1) Amennyiben a hitelesítő a társasági szintű jelentés hitelesítése során valótlanságokat vagy meg nem feleléseket azonosít, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot, és észszerű határidőn belül releváns korrekciókat kér.

A társaság minden közölt valótlanságot és meg nem felelést korrigál.

(2) A hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációban dokumentálja és megoldottként jelöli meg a hitelesítés során korrigált valamennyi valótlanságot vagy meg nem felelést.

(3) Amennyiben a társaság nem korrigálja az (1) bekezdésben említett valótlanságokat vagy meg nem feleléseket, a hitelesítő a hitelesítési jelentés kibocsátása előtt felkéri a társaságot, hogy ismertesse a valótlanságok vagy meg nem felelések fő okait.

(4) A hitelesítő felméri, hogy a nem korrigált valótlanságok – egyesével vagy más valótlanságokkal együtt – hatást gyakorolnak-e a bejelentett összkibocsátásra vagy más releváns információkra, és hogy ez a hatás lényeges valótlanságokhoz vezet-e.

A hitelesítő felméri, hogy a nem korrigált meg nem feleléseknek – egyesével vagy más meg nem felelésekkel együtt – van-e hatása a bejelentett adatokra, és hogy ez lényeges valótlansághoz vezet-e.

(5) Amennyiben nagyságrendjük és jellegük, illetve előfordulásuk különleges körülménye azt indokolja, a hitelesítőnek olyan valótlanságokat vagy meg nem feleléseket is figyelembe kell vennie, amelyek külön-külön vagy más valótlanságokkal együttesen a 30. cikkben a lényeges valótlanságokra meghatározott lényegességi küszöb alatt vannak.

33. cikk

A társasági szintű jelentés hitelesítésének következtetései

A társasági szintű jelentés hitelesítésének teljeskörű hitelesítésének lezárásához a hitelesítő:

a) megerősíti, hogy valamennyi hitelesítési tevékenységet végrehajtották;

b) elvégzi a végső elemzési eljárásokat az összesített adatokon annak biztosítása érdekében, hogy azok lényeges valótlanságoktól mentesek legyenek;

c) ellenőrzi, hogy a jelentésben szereplő információk megfelelnek-e az (EU) 2015/757 rendelet és a 2003/87/EK irányelv követelményeinek;

d) a hitelesítési jelentés kibocsátása előtt elkészíti a belső hitelesítő dokumentációt és a jelentéstervezetet, és a 36. cikknek megfelelően benyújtja azokat a független bírálónak;

e) felhatalmazást ad egy személynek arra, hogy jóváhagyja a független bíráló következtetésein és a belső hitelesítő dokumentációban foglalt bizonyítékokon alapuló jelentést, amiről a társaságot értesíti.

34. cikk

Fejlesztési javaslatok

(1) A hitelesítő a társaság számára fejlesztési javaslatokat tesz az olyan nem korrigált valótlanságok és meg nem felelések kapcsán, amelyek nem vezetnek lényeges valótlanságokhoz.

(2) A hitelesítő a hitelesítési tevékenységek eredményei fényében más, általa relevánsnak ítélt fejlesztési javaslatokat is tehet.

(3) A hitelesítő a társaságok számára való ajánlások megtétele során pártatlan marad a társasággal, a hajóval és a nyomonkövetési és jelentési rendszerrel szemben. Pártatlanságát nem veszélyezteti tanácsadással vagy az (EU) 2015/757 rendelet szerinti nyomonkövetési terv és jelentési folyamat egyes részeinek kidolgozásával.

(4) A fejlesztési javaslatok hitelesítési jelentésbe történő belefoglalásának évét követő hitelesítés során a hitelesítő megerősíti, hogy a társaság végrehajtotta-e, illetve milyen módon hajtotta végre a fejlesztési javaslatokat. Ha a társaság nem hajtotta végre ezeket a javaslatokat, a hitelesítő mérlegeli, hogy ez növeli vagy növelheti-e a valótlanságok kockázatát.

35. cikk

A társasági szintű hitelesítési jelentés

(1) Az összegyűjtött információk alapján a hitelesítő hitelesítési jelentést ad ki a hitelesítés tárgyát képező társasági szintű jelentésről, és továbbítja azt a társaságnak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hitelesítési jelentés kézhezvételét követően a társaság a hitelesítési jelentést a társasági szintű jelentéssel együtt benyújtja az illetékes igazgatási hatóságnak. A jelentéseket automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok alkalmazásával kell benyújtani.

(3) A hitelesítési jelentésnek tartalmaznia kell egy nyilatkozatot arról, hogy a társasági szintű jelentés kielégítőnek vagy nem kielégítőnek minősült.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a társasági szintű jelentés csak akkor minősül kielégítőnek, ha lényeges valótlanságoktól mentes. A társasági szintű jelentés nem minősül kielégítőnek, amennyiben a hitelesítési jelentés kibocsátása előtt nem korrigált lényeges valótlanságokat tartalmaz.

(5) A hitelesítési jelentésnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a társaság neve és a társaságra és a bejegyzett tulajdonosra vonatkozó egyedi IMO-azonosító száma;

b) cím, amely egyértelművé teszi, hogy hitelesítési jelentésről van szó;

c) a hitelesítő személyazonossága, valamint a kapcsolattartó személy neve és üzleti e-mail-címe;

d) a hitelesítés célkitűzései és hatóköre;

e) hivatkozás a társasági szintű jelentésre és a hitelesítés tárgyát képező jelentési időszakra;

f) a társasági szintű összesített kibocsátási adatok, valamint az (EU) 2019/1122 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([12]) IX. mellékletében meghatározott formátum alkalmazásával benyújtandó kibocsátási adatok;

g) hivatkozás az alkalmazott hitelesítési szabványokra;

h) a hitelesítő által végzett eljárások összefoglalása, ideértve a helyszíni szemlékre vonatkozó információkat és azok időpontjait, a 31. cikk szerint a virtuális helyszíni szemlék elvégzésének okát, vagy a szemléktől való elállás indokolását;

i) hitelesítési nyilatkozat;

j) ha vannak ilyenek, a 32. cikkben említett nem korrigált valótlanságok és meg nem felelések ismertetése, ezen belül azok jellegének és nagyságrendjének, valamint annak meghatározása, hogy van-e lényeges hatásuk, és hogy a társasági szintű jelentés mely elemeihez kapcsolódnak;

k) minden olyan, a 2. cikk 5. pontjának c) alpontjában meghatározott meg nem felelés leírása, amelyre a hitelesítés során derült fény;

l) adott esetben a fejlesztési javaslatok;

m) a társasági szintű jelentés hitelesítésében részt vevő vezető hajózási MRV ellenőr, független bíráló, továbbá adott esetben hajózási MRV ellenőr és műszaki szakértő neve;

n) a hitelesítési jelentés dátuma és egy, a hitelesítő nevében történő aláírásra feljogosított személy neve és kézjegye.

(6) A hitelesítő a hitelesítési jelentésben kellő részletességgel ismerteti a valótlanságokat és meg nem feleléseket, beleértve a következőket:

a) a valótlanság vagy a meg nem felelés mértéke és jellege;

b) miért van vagy miért nincs a valótlanságnak lényeges hatása;

c) a jelentés mely elemére vonatkozik a valótlanság vagy mely jogi követelményekre vonatkozik a meg nem felelés.

36. cikk

A társasági szintű jelentésre vonatkozó független felülvizsgálat

(1) A független bíráló megvizsgálja a belső hitelesítő dokumentációt és a hitelesítési jelentés tervezetét annak ellenőrzése érdekében, hogy a hitelesítési folyamat e rendelettel összhangban, valamint kellő szakmai gondosság és megítélés mellett zajlott-e le.

(2) A független felülvizsgálat hatásköre a 24–35. cikkben leírt teljes hitelesítési folyamatra kiterjed.

(3) Miután a jelentést a 33. cikk e) pontjának megfelelően jóváhagyták, a hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációba foglalja a független felülvizsgálat eredményeit.

III. FEJEZET

A HITELESÍTŐKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

37. cikk

Folyamatos alkalmassági eljárás

(1) A hitelesítő folyamatos alkalmassági eljárást alakít ki, dokumentál, hajt végre és tart fenn annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítési tevékenységek elvégzésével megbízott személyzet megfelelő szakértelemmel rendelkezzen a rábízott feladatok elvégzéséhez.

([12]) A Bizottság (EU) 2019/1122 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 12.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék működése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 177., 2019.7.2., 3. o.).

(2) Az (1) bekezdésben említett alkalmassági eljárás céljából a hitelesítő létrehozza, dokumentálja, végrehajtja és fenntartja a következőket:

a) a hitelesítési tevékenységet folytató személyzetre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos általános kritériumok;

b) a hitelesítési tevékenységet folytató hitelesítő által ellátott egyes funkciókra vonatkozó speciális szakértelemmel kapcsolatos kritériumok, különösen a vezető hajózási MRV ellenőrre, a hajózási MRV ellenőrre, a független bírálóra és a műszaki szakértőre vonatkozóan;

c) egy olyan módszer, amely biztosítja a hitelesítési tevékenységeket folytató teljes személyzet folyamatos alkalmasságát és teljesítményének rendszeres értékelését;

d) eljárás a hitelesítési tevékenységeket folytató személyzet folyamatos képzésének biztosítására;

e) eljárás annak megállapítására, hogy a hitelesítési megbízás a hitelesítő akkreditációjának hatókörébe tartozik-e, és hogy a hitelesítő rendelkezik-e a megfelelő szakértelemmel, személyzettel és erőforrásokkal a hitelesítést végző csoport összeállításához és a hitelesítési tevékenységek határidőn belül történő elvégzéséhez.

A személyzet szakértelmének az első albekezdés c) pontja alapján történő értékelése során a hitelesítő az első albekezdés a) és b) pontjában említett, szakértelemmel kapcsolatos kritériumok alapján értékeli a szakértelmet.

Az első albekezdés e) pontjában említett eljárás részét képezi továbbá egy annak értékelésére szolgáló eljárás, hogy a hitelesítést végző csoport rendelkezik-e az adott társasághoz kapcsolódó hitelesítési tevékenységek elvégzéséhez szükséges szakértelemmel és személyzettel.

A hitelesítő a 38. cikk (4) bekezdésében és a 39., a 40. és a 41. cikkben meghatározott kritériumokkal összhangban lévő, szakértelemmel kapcsolatos, általános és konkrét kritériumokat alakít ki.

(3) A hitelesítő rendszeres időközönként – de legalább évente – nyomon követi a hitelesítési tevékenységeket folytató teljes személyzet teljesítményét a személyzet folyamatos alkalmasságának ellenőrzése érdekében.

(4) A hitelesítő rendszeresen áttekinti az (1) bekezdés szerinti folyamatos alkalmassági eljárást az alábbiak biztosítása érdekében:

a) a (2) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett, szakértelemmel kapcsolatos kritériumok az e rendeletben meghatározott szakértelemmel kapcsolatos követelményeknek megfelelően kerüljenek kialakításra;

b) kezeljék a (2) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontja szerinti, szakértelemmel kapcsolatos általános és konkrét kritériumok meghatározásával kapcsolatban felmerülő problémákat;

c) az alkalmassági eljárás minden követelményét megfelelően naprakésszé tegyék és naprakészen tartsák.

(5) A hitelesítő egy rendszer segítségével rögzíti az (1) bekezdésben említett alkalmassági eljárás során végrehajtott tevékenységek eredményeit.

(6) A vezető hajózási MRV ellenőr és a hajózási MRV ellenőr szakértelmét és teljesítményét megfelelő szakértelemmel rendelkező értékelőnek kell felmérnie.

A szakértő értékelő nyomon követi e hitelesítők tevékenységét a társaság kibocsátási jelentésének vagy részleges kibocsátási jelentésének hitelesítése során a társaság telephelyén annak érdekében, hogy megállapítsa, megfelelnek-e a szakértelemmel kapcsolatos kritériumoknak.

(7) Ha a személyzet egy tagja nem igazolja, hogy egy konkrét rábízott feladat esetében meghatározott, szakértelemmel kapcsolatos kritériumoknak teljes mértékben megfelel, a hitelesítő további képzést vagy ellenőrzött szakmai gyakorlatot határoz meg és szervez. A hitelesítő nyomon követi a személyzet e tagjának tevékenységét, amíg az be nem bizonyítja a hitelesítő számára, hogy teljesíti a szakértelemmel kapcsolatos kritériumokat.

38. cikk

Hitelesítést végző csoportok

(1) A hitelesítő minden adott hitelesítési megbízás esetében összeállítja a 4–36. cikkben említett hitelesítési tevékenységek elvégzésére alkalmas, hitelesítést végző csoportot.

(2) A hitelesítést végző csoport tagjai között szerepelnie kell egy vezető hajózási MRV ellenőrnek és – amennyiben a hitelesítő az elvégzendő feladatok összetettsége miatt, illetőleg a szükséges kockázatelemzés elvégzéséhez indokoltnak tartja – megfelelő számú hajózási MRV ellenőrnek és/vagy műszaki szakértőnek.

(3) Az egyes hitelesítési megbízásokhoz kapcsolódó hitelesítési tevékenységek független felülvizsgálatához a hitelesítőnek ki kell választania egy független bírálót, aki nem lehet a hitelesítést végző csoport tagja.

(4) A csoport minden tagjának tisztában kell lennie a hitelesítési eljáráson belül betöltött speciális szerepével, valamint képesnek kell lennie arra, hogy a hitelesítési feladatai ellátásához szükséges nyelven hatékonyan kommunikáljon és elvégezze a társaság által benyújtott információk vizsgálatát.

(5) Amennyiben a hitelesítést végző csoport egytagú, ennek a személynek meg kell felelnie minden, a hajózási MRV ellenőrökre és vezető hajózási MRV ellenőrökre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelménynek, valamint a (4) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

39. cikk

A hajózási MRV ellenőrökre és a vezető hajózási MRV ellenőrökre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

(1) A hajózási MRV ellenőrök rendelkeznek a nyomonkövetési tervek értékelésének és a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések és a társasági szintű jelentések ellenőrzésének az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv és e rendelet szerinti végrehajtásához szükséges szakértelemmel.

(2) Ennek érdekében a hajózási MRV ellenőrök legalább a következők birtokában vannak:

a) az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv, e rendelet, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet, az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelet, az egyéb vonatkozó jogszabályok, szabványok és alkalmazandó iránymutatások, valamint a hitelesítő székhelye szerinti tagállam vagy azon társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság tagállama által kiadott vonatkozó iránymutatások és jogszabályok ismerete, amelyek tekintetében a hitelesítő a hitelesítést végzi;

b) az adatok és információk ellenőrzésének ismerete és tapasztalat ezen a téren, ideértve az alábbiakat:

   i. adat- és információ-ellenőrzési módszerek, a lényegességi küszöb alkalmazása és a valótlanságok lényegességének megállapítása;

   ii. az eredendő és ellenőrzési kockázatok elemzése;

   iii. az adatgyűjtéssel kapcsolatos mintavételi technikák és ellenőrzési tevékenységek ellenőrzése;

   iv. az adat- és információs rendszerek, az informatikai rendszerek, az adatkezelési tevékenységek, az ellenőrzési tevékenységek, az ellenőrzési rendszerek és az ellenőrzési tevékenységek eljárásainak értékelése;

c) képesség a kibocsátási jelentés, részleges kibocsátási jelentés vagy társasági szintű jelentés hitelesítésével kapcsolatos tevékenységeknek a 4–36. cikkben előírtak szerinti elvégzésére.

(3) Emellett a hitelesítőknek figyelembe kell venniük az e rendelet I. mellékletében meghatározott releváns tényezőkkel kapcsolatos ágazatspecifikus ismereteket és tapasztalatokat a nyomonkövetési tervek értékelése, valamint a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések és a társasági szintű jelentések hitelesítése céljából.

(4) A vezető hajózási MRV ellenőr megfelel a hajózási MRV ellenőrökre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelményeknek, és igazolta, hogy alkalmas a hitelesítést végző csoport vezetésére és arra, hogy ő feleljen a hitelesítési tevékenységek e rendeletnek megfelelő elvégzéséért.

40. cikk

A független bírálókra vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

(1) A független bírálónak megfelelő meghatalmazással kell rendelkeznie a nyomonkövetési terv értékelésével kapcsolatos következtetések tervezetének, a hitelesítési jelentés tervezetének és a belső hitelesítő dokumentáció tervezetének a 8., 23. és 36. cikk szerinti felülvizsgálatára.

(2) A független bírálónak meg kell felelnie a 39. cikk (4) bekezdésében említett, a vezető hajózási MRV ellenőrökre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelményeknek.

(3) Annak felmérése érdekében, hogy a belső hitelesítő dokumentáció teljes-e, és hogy elegendő bizonyíték gyűlt-e össze a hitelesítési tevékenységek során, a független bírálónak rendelkeznie kell a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy:

a) a benyújtott információkat elemezze, és azok teljességét és valódiságát megerősítse;

b) kétségbe vonja a hiányos vagy ellentmondásos információkat;

c) ellenőrizze az adatnyomvonalakat annak értékelése céljából, hogy a belső hitelesítő dokumentáció hiánytalan-e és elegendő információt nyújt-e ahhoz, hogy alátámassza a nyomonkövetési terv értékelésével kapcsolatos következtetések tervezetét, a hitelesítési jelentés tervezetét és a belső felülvizsgálat során megvizsgált következtetéseket.

41. cikk

Műszaki szakértők alkalmazása

(1) A hitelesítési tevékenységek elvégzése során a hitelesítő alkalmazhat műszaki szakértőket, hogy részletes ismereteiket és szakértelmüket egy konkrét kérdésben a hajózási MRV ellenőr és a vezető hajózási MRV ellenőr rendelkezésére bocsássák.

(2) Amennyiben a független bíráló nem rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel, hogy értékeljen valamely, a felülvizsgálati eljárás során felmerülő konkrét problémát, a hitelesítő műszaki szakértő segítségét kéri.

(3) A műszaki szakértő rendelkezik a hajózási MRV ellenőr és a vezető hajózási MRV ellenőr, vagy szükség esetén a független bíráló támogatásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel abban a kérdésben, amely miatt a tudására és a szakértelmére szükség van. A műszaki szakértő megfelelő rálátással rendelkezik a 39. cikkben említett szempontok tekintetében.

(4) A műszaki szakértő a független bírálónak, illetve azon hitelesítést végző csoport vezető hajózási MRV ellenőrének az irányítása és teljes felelőssége alatt végzi a meghatározott feladatokat, amelynek a műszaki szakértő tagja.

42. cikk

Hitelesítési tevékenységekre vonatkozó eljárások

(1) A hitelesítő egy vagy több eljárást és folyamatot hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn a 4–36. cikkben ismertetett hitelesítési tevékenységek tekintetében.

(2) Ezen eljárások és folyamatok létrehozása és végrehajtása során a hitelesítő elvégzi a 765/2008/EK rendelet értelmében vett, az üvegházhatású gázok validálását és hitelesítését végző testületek esetében az akkreditálásra és az elismerés más formáira alkalmazandó követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabványnak ([13]) megfelelő tevékenységeket.

(3) A hitelesítő minőségirányítási rendszert hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn az eljárások és folyamatok következetes kidolgozásának, végrehajtásának, javításának és felülvizsgálatának a (2) bekezdésben említett harmonizált szabványoknak megfelelő biztosítása érdekében.

A minőségirányítási rendszernek a következőket kell tartalmaznia:

a) politikák és kötelezettségek;

b) vezetőségi felülvizsgálat;

c) belső ellenőrzések;

d) korrekciós intézkedések;

([13]) A környezeti információkat validáló és verifikáló szervezetekre vonatkozó általános alapelvekről és követelményekről szóló ISO 14065:2020 szabvány.

e) a kockázatok és a lehetőségek kezelését, valamint a megelőző intézkedések megtételét célzó intézkedések;

f) a dokumentált információk ellenőrzése.

(4) Ezenfelül a hitelesítő a (2) bekezdésben említett harmonizált szabványnak megfelelően létrehozza az alábbi eljárásokat, folyamatokat és intézkedéseket:

a) a társasággal folytatott kommunikációval kapcsolatos eljárás és politika;

b) megfelelő intézkedések a megszerzett információk bizalmasságának megóvására;

c) a társaságok általi fellebbezések kezelésére vonatkozó folyamat;

d) a társaságok panaszainak kezelésére vonatkozó folyamat (ideértve az indikatív ütemtervet is);

e) a felülvizsgált hitelesítési jelentés kiadására vonatkozó folyamat arra az esetre, ha a hitelesítési jelentésben, a kibocsátási jelentésben, a részleges kibocsátási jelentésben vagy a társasági szintű jelentésben azután találnak hibát, hogy a hitelesítő a társaság számára a hitelesítési jelentést már elküldte;

f) a hitelesítési tevékenységek más szervezeteknek való kiszervezésére vonatkozó folyamat vagy eljárás;

g) eljárás vagy folyamat annak biztosítására, hogy a hitelesítő teljes felelősséget vállal a szerződtetett személyek által végzett hitelesítési tevékenységekért;

h) a (3) bekezdésében említett minőségirányítási rendszer megfelelő működését biztosító folyamatok, ideértve a következőket:

   i. az irányítási rendszer legalább évente egyszer történő felülvizsgálatára irányuló folyamatok, biztosítva, hogy a vezetőségi felülvizsgálatok között legfeljebb 15 hónap telik el;

   ii. a belső ellenőrzések legalább évente egyszer történő elvégzésére irányuló folyamatok, biztosítva, hogy a belső ellenőrzések között legfeljebb 15 hónap telik el;

   iii. a hitelesítő tevékenységeiben előforduló meg nem felelések azonosítására és kezelésére, valamint a meg nem felelések kezelését célzó korrekciós intézkedések meghozatalára irányuló folyamatok;

   iv. a hitelesítő tevékenységében rejlő kockázatok és lehetőségek azonosítására és az e kockázatok csökkentését célzó megelőző intézkedések megtételére irányuló folyamatok;

   v. a dokumentált információk ellenőrzésére irányuló folyamatok.

43. cikk

Belső hitelesítő dokumentáció

(1) A hitelesítő előkészíti és összeállítja a belső hitelesítő dokumentációt, amely legalább a következőket tartalmazza:

a) az elvégzett hitelesítési tevékenységek eredményei;

b) a hitelesítési terv, a stratégiai elemzés és a kockázatelemzés;

c) elegendő információ a nyomonkövetési terv és a hitelesítési jelentés tervezete értékelésének alátámasztásához, ideértve az arra vonatkozó vélemények igazolását, hogy a megállapított valótlanságok lényegesek-e vagy sem.

(2) A belső hitelesítő dokumentációt olyan módon kell megszövegezni, hogy a 8., a 23. és a 36. cikkben említett független bíráló és a nemzeti akkreditáló testület értékelni tudja, hogy a hitelesítést e rendelettel összhangban végezték-e el.

(3) A hitelesítő, amennyiben felkérik, hozzáférést biztosít a felelős igazgatási hatóságnak a belső hitelesítő dokumentációhoz és más fontos információkhoz annak érdekében, hogy elősegítse a hitelesítés felelős igazgatási hatóság általi értékelését. A felelős igazgatási hatóság meghatározhatja azt a határidőt, amelyen belül a hitelesítőnek hozzáférést kell biztosítania a dokumentációhoz.

44. cikk

Nyilvántartás és kommunikáció

(1) A hitelesítő nyilvántartást vezet és kezel – ideértve a személyzet szakértelmére és pártatlanságára vonatkozó nyilvántartást is – az e rendeletnek való megfelelés igazolására.

(2) A hitelesítő a 42.cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványnak megfelelően rendszeresen információkat bocsát a társaság és más érdekelt felek rendelkezésére.

(3) A hitelesítő a 42. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványoknak megfelelően bizalmasan kezeli a hitelesítés során birtokába került információkat.

45. cikk

Pártatlanság és függetlenség

(1) A hitelesítő független a társaságtól és pártatlanul végzi hitelesítési tevékenységeit.

A pártatlanság és függetlenség biztosítása érdekében a hitelesítő vagy ugyanazon jogi személy bármely része nem lehet az (EU) 2015/757 rendelet 3. cikkének d) pontja szerinti társaság, ilyen társaság tulajdonosa vagy tulajdona, és a hitelesítő nem állhat a társasággal olyan kapcsolatban, amely befolyásolhatja függetlenségét vagy pártatlanságát. A hitelesítő továbbá független a 2003/87/EK irányelv 19. cikkének megfelelően létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében kibocsátási egységekkel kereskedő szervezetektől.

(2) A hitelesítő olyan szervezeti felépítéssel rendelkezik, hogy objektivitása, függetlensége és pártatlansága garantált legyen. E rendelet alkalmazásában a 42. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott vonatkozó követelmények alkalmazandók.

(3) A hitelesítő nem végez hitelesítési tevékenységeket olyan társaság számára, amely esetében összeférhetetlenség vagy a pártatlanságát illetően elfogadhatatlan kockázat merül fel. A hitelesítő nem vonhat be személyzetet vagy szerződtetett személyeket olyan nyomonkövetési terv értékelésébe, illetve olyan kibocsátási jelentés, részleges kibocsátási jelentés vagy társasági szintű jelentés hitelesítésébe, akik esetében tényleges vagy potenciális összeférhetetlenség merülhet fel. A hitelesítő azt is biztosítja, hogy a személyzet vagy a szervezetek tevékenységei ne érintsék a hitelesítés bizalmasságát, objektivitását, függetlenségét és pártatlanságát. E célból a hitelesítő nyomon követi a pártatlanságot veszélyeztető kockázatokat, és megteszi a megfelelő intézkedéseket e kockázatok kezelése érdekében.

(4) A pártatlanságot veszélyeztető elfogadhatatlan kockázat vagy összeférhetetlenség többek között akkor merül fel, ha a hitelesítő vagy ugyanazon jogalany bármely része:

a) tanácsadó szolgáltatásokat nyújt a nyomonkövetési tervben meghatározott nyomonkövetési és jelentési eljárás kidolgozása terén, ideértve a nyomonkövetési módszer fejlesztését, a kibocsátási jelentés, a részleges kibocsátási jelentés vagy a társasági szintű jelentés megfogalmazását és a nyomonkövetési terv kidolgozását;

b) műszaki segítséget nyújt a kibocsátásokra vagy az (EU) 2015/757 rendelet szerinti más releváns információkra vonatkozó nyomonkövetési és jelentési rendszer kidolgozásához vagy fenntartásához.

(5) A hitelesítő és a társaság közötti kapcsolatokban összeférhetetlenség különösen az alábbi esetekben merül fel:

a) amennyiben a hitelesítő és a társaság kapcsolata közös tulajdonoson, közös igazgatáson, közös irányításon vagy személyzeten, közös erőforrásokon, közös pénzügyeken és közös szerződéseken vagy forgalmazáson alapul;

b) amennyiben a társaságot a (4) bekezdés a) pontjában említett tanácsadásban vagy a (4) bekezdés b) pontjában említett műszaki segítségben részesíti egy olyan tanácsadó testület, műszaki segítséget nyújtó testület vagy más szervezet, amely kapcsolatban áll a hitelesítővel, és veszélyezteti a hitelesítő pártatlanságát.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában a hitelesítő pártatlansága akkor válik kétségessé, ha a hitelesítő és a tanácsadó testület, a műszaki segítséget nyújtó testület vagy más szervezet közötti kapcsolatok közös tulajdonoson, közös igazgatáson, közös irányításon vagy személyzeten, közös erőforrásokon, közös pénzügyeken, közös szerződéseken vagy forgalmazáson és közös forgalmi jutalékon vagy az új ügyfelek szerzésének más indítékain alapulnak.

(6) A hitelesítő nem von be alvállalkozókat a független felülvizsgálat elvégzésébe vagy a hitelesítési jelentések kibocsátásába.

(7) Alvállalkozók más hitelesítési tevékenységekbe való bevonása esetén a hitelesítőnek be kell tartania a 42. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott, vonatkozó követelményeket.

Egyének hitelesítési tevékenységek elvégzésére történő szerződtetése nem minősül azonban az első albekezdés alkalmazásában alvállalkozó bevonásának, amennyiben a hitelesítő ilyen egyének szerződtetése esetén teljes felelősséget vállal a szerződtetett személyzet által végzett hitelesítési tevékenységekért. Amikor a hitelesítő hitelesítési tevékenységek végzésére szerződtet egyéneket, a hitelesítő kötelezi őket, hogy írásbeli megállapodást írjanak alá arról, hogy betartják a hitelesítő eljárásait, és hogy esetükben nem áll fenn összeférhetetlenség az említett hitelesítési tevékenységek elvégzése tekintetében.

(8) A hitelesítők olyan eljárást hoznak létre, dokumentálnak, hajtanak végre és tartanak fenn, amely biztosítja a hitelesítő, a vele megegyező jogi személy részei, az (5) bekezdésben említett más szervezetek és a hitelesítésben részt vevő személyzet és szerződtetett személyek folyamatos pártatlanságát és függetlenségét. Ennek az eljárásnak magában kell foglalnia a hitelesítő pártatlanságát és függetlenségét garantáló mechanizmust, és meg kell felelnie a 42. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott releváns követelményeknek.

(9) Amennyiben a hitelesítő ugyanazt a társaságot hitelesíti, mint az előző évben, mérlegelnie kell a pártatlanságot veszélyeztető kockázatot, és intézkedéseket kell tennie a pártatlanságot veszélyeztető kockázat csökkentése érdekében.

(10) Ha a vezető hajózási MRV ellenőr egy adott társaság esetében hat egymást követő évben társasági szintű jelentések éves hitelesítést végzi, akkor a vezető hajózási MRV ellenőr három egymást követő éven át nem hitelesíthet társasági szintű jelentéseket ugyanazon társaság számára. A hatéves maximális időtartamba azon, a társaság számára társasági szintű jelentésekhez kapcsolódóan végzett hitelesítések számítanak bele, amelyeket e rendelet hatálybalépését követően kezdtek meg.

IV. FEJEZET

A HITELESÍTŐK AKKREDITÁCIÓJA

46. cikk

A hitelesítők akkreditációja

(1) Amennyiben e rendelet vagy az (EU) 2015/757 rendelet nem tartalmaz a hitelesítők akkreditációjára vonatkozó különös rendelkezéseket, a 765/2008/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az akkreditációra vonatkozó minimumkövetelmények és az akkreditáló testületekre vonatkozó követelmények tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelő, a megfelelőségértékelő szervezeteket akkreditáló testületekre vonatkozó általános követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabványt ([14]) kell alkalmazni.

47. cikk

Az akkreditáció hatálya

A hitelesítők akkreditációjának hatálya a nyomonkövetési tervek értékelésére, valamint a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések és a társasági szintű jelentések hitelesítésére terjed ki.

([14]) Az akkreditálásra és a megfelelőségértékelésre vonatkozó harmonizált szabványokról szóló, 2020. december 3-i (EU) 2020/1835 bizottsági végrehajtási határozat (HL L 408., 2020.12.4., 6. o.) II. mellékletében említett ISO/IEC 17029:2019 (Megfelelőségértékelés. Validáló és verifikáló testületekre vonatkozó általános alapelvek és követelmények) szabvány.

48. cikk

Az akkreditálási folyamat céljai

Az akkreditálási folyamat és az akkreditált hitelesítők éves felügyelete során a nemzeti akkreditáló testületek az 50–55. cikknek megfelelően megállapítják, hogy a hitelesítési tevékenységeket végző hitelesítő és személyzete:

a) rendelkezik a nyomonkövetési tervek értékelésének és a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések és a társasági szintű jelentések hitelesítésének az e rendelet szerinti végrehajtásához szükséges szakértelemmel;

b) ténylegesen értékeli a nyomonkövetési terveket és hitelesíti a kibocsátási jelentéseket, részleges kibocsátási jelentéseket és társasági szintű jelentéseket e rendeletnek megfelelően;

c) megfelel a hitelesítőkre vonatkozóan a 37–45. cikkben említett követelményeknek, ideértve a pártatlanságra és a függetlenségre vonatkozó követelményeket.

49. cikk

Akkreditáció iránti kérelem

(1) Az akkreditáció iránti kérelemnek a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványok alapján előírt információkat kell tartalmaznia.

(2) Ezenkívül – az 50. cikkben említett értékelés kezdete előtt – az akkreditációt kérelmező hitelesítő (a továbbiakban: a kérelmező) információkat bocsát a nemzeti akkreditáló testület rendelkezésére a következőkről:

a) a 42. cikk (1) bekezdésében említett eljárások és folyamatok, valamint a 42. cikk (3) bekezdésében említett minőségirányítási rendszer;

b) a 37. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett, szakértelemmel kapcsolatos kritériumok, az ugyanazon cikkben említett folyamatos alkalmassági eljárás eredményei, valamint egyéb, a hitelesítési tevékenységekben részt vevő teljes személyzetnek a 39. és 40. cikkben említett szakértelméről szóló releváns dokumentáció;

c) a 45. cikk (8) bekezdésében említett, a folyamatos pártatlanságot és függetlenséget biztosító folyamatra vonatkozó információk, ideértve a kérelmező és személyzete pártatlanságára és függetlenségére vonatkozó nyilvántartást;

d) a nyomonkövetési tervek értékelésébe és a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések és a társasági szintű jelentések hitelesítésébe bevont műszaki szakértők és kulcspozíciókat betöltő alkalmazottak;

e) a megfelelő hitelesítést biztosító – ideértve a 43. cikkben említett belső hitelesítő dokumentációra vonatkozó – rendszer és eljárás;

f) a 44. cikkben említett egyéb releváns nyilvántartás;

g) a nemzeti akkreditáló testület által kért összes további információ.

50. cikk

Értékelés

(1) A 48. cikkben említett értékelés céljából az 57. cikknek megfelelően kijelölt értékelést végző csoport legalább a következő tevékenységeket hajtja végre:

a) a kérelmező által a 49. cikknek megfelelően benyújtott összes vonatkozó dokumentum és nyilvántartás felülvizsgálata;

b) helyszíni szemle végrehajtása a belső hitelesítő dokumentáció reprezentatív mintájának felülvizsgálata és a kérelmező minőségirányítási rendszere, valamint a 42. cikkben említett hitelesítési tevékenységekre irányuló eljárások vagy folyamatok megvalósításának értékelése céljából;

c) a kérelmezőnek a nyomonkövetési tervek értékelésébe és a kibocsátási jelentések, részleges kibocsátási jelentések és társasági szintű jelentések hitelesítésébe bevont személyzetéből kiválasztott reprezentatív számú tag teljesítményének megfigyelése és szakértelméről való meggyőződés annak biztosítása érdekében, hogy a személyzet e rendeletnek megfelelően végzi munkáját.

(2) Az (1) bekezdésben említett tevékenységek végzése során az értékelést végző csoportnak meg kell felelnie a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek.

(3) Az értékelést végző csoport a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban foglalt követelményeknek megfelelően értesíti a kérelmezőt a megállapításokról és a meg nem felelésekről, és a kérelmezőt válaszadásra szólítja fel.

(4) A kérelmező korrekciós intézkedéseket hoz a (3) bekezdés értelmében jelzett meg nem felelések kezelésére, és válaszban jelzi, hogy a nemzeti akkreditáló testület által megszabott határidőn belül milyen intézkedéseket tett vagy tervez tenni azok orvoslása érdekében.

(5) A nemzeti akkreditáló testület megvizsgálja a kérelmező által a (4) bekezdés értelmében benyújtott válaszokat.

(6) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület úgy ítéli meg, hogy a kérelmező válasza vagy az általa tett intézkedés nem megfelelő vagy nem hatékony, további információkat vagy intézkedéseket kér a kérelmezőtől.

(7) A nemzeti akkreditáló testület továbbá bizonyítékokat kérhet a korrekciós intézkedések tényleges végrehajtására, vagy nyomon követő értékelését végezhet a korrekciós intézkedések tényleges végrehajtásának értékelésére.

51. cikk

Akkreditálásra vonatkozó döntés, akkreditálási okirat

(1) A nemzeti akkreditáló testület figyelembe veszi a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket, amikor előkészíti és meghozza a döntést arról, hogy megadja, meghosszabbítja vagy megújítja-e a kérelmező akkreditációját.

(2) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület úgy dönt, hogy megadja vagy megújítja a kérelmező akkreditációját, erre vonatkozó akkreditálási okiratot állít ki. Az akkreditálási okiratot az (EU) 2015/757 rendelet szerinti valamennyi hitelesítési tevékenységre kiterjedően kell kiadni.

(3) Az akkreditálási okirat legalább a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványok alapján előírt információkat tartalmazza.

(4) Az akkreditálási okirat a nemzeti akkreditáló testület általi kibocsátásának időpontjától számítva legfeljebb öt évig érvényes.

52. cikk

Éves felügyelet

(1) A nemzeti akkreditáló testület évente elvégzi minden olyan hitelesítő felügyeletét, amely számára akkreditálási okiratot bocsátott ki. A felügyelet legalább az alábbiakból áll:

a) az 50. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett helyszíni szemle;

b) a hitelesítő személyzetéből kiválasztott reprezentatív számú tag teljesítményének megfigyelése és szakértelmének értékelése az 50. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően.

(2) A nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő első felügyeletét az (1) bekezdésnek megfelelően az akkreditálási okirat kibocsátásától számított 12 hónapon belül elvégzi.

(3) A felügyeletet oly módon tervezik meg, hogy az lehetővé tegye a nemzeti akkreditáló testület számára, hogy a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek megfelelően értékelni tudja az akkreditálási okirat hatálya alá eső, a hitelesítő által végrehajtott tevékenységek, valamint a hitelesítési tevékenységekbe bevont személyzet reprezentatív mintáit.

(4) A nemzeti akkreditáló testület a felügyelet eredményei alapján eldönti, hogy megerősítse-e az akkreditáció érvényességét.

(5) Amennyiben a hitelesítő hitelesítést végez egy, a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület tagállamától eltérő tagállam hajózási társasága tekintetében felelős igazgatási hatósághoz tartozó társaság számára, a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület felkérheti az adott másik tagállam nemzeti akkreditáló testületét, hogy a nevében és felelősségére végezzen felügyeleti tevékenységeket.

53. cikk

Újraértékelés

(1) A nemzeti akkreditáló testület az általa kibocsátott akkreditálási okirat lejárata előtt újraértékeli az érintett hitelesítőt, hogy megállapítsa, meghosszabbítható-e az akkreditálási okirat érvényessége.

(2) Az újraértékelést oly módon tervezik meg, hogy az biztosítsa, hogy a nemzeti akkreditáló testület az okirat hatálya alá eső, hitelesítő által végzett tevékenységek reprezentatív mintáját értékeli.

(3) Az újraértékelés tervezése és végrehajtása során a nemzeti akkreditáló testület betartja a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket.

54. cikk

Különleges értékelés

(1) A nemzeti akkreditáló testület bármikor különleges értékelést hajthat végre a hitelesítőre vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítő folyamatosan teljesítse e rendelet követelményeit.

(2) Annak érdekében, hogy a nemzeti akkreditáló testület meg tudja állapítani, hogy szükség van-e különleges értékelésre, a hitelesítő késedelem nélkül értesíti az említett testületet minden, a helyzetének vagy működésének bármely aspektusát érintő, az akkreditálásával kapcsolatos jelentős változásról.

Az említett jelentős változások körébe tartoznak a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban említett változások.

55. cikk

Igazgatási intézkedések

(1) A nemzeti akkreditáló testület felfüggesztheti vagy visszavonhatja egy adott hitelesítő akkreditációját, amennyiben a hitelesítő nem felel meg e rendelet követelményeinek.

(2) A nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő kérésére felfüggeszti vagy visszavonja a hitelesítő akkreditációját.

(3) A nemzeti akkreditáló testület eljárást hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn az akkreditációnak a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabvány szerinti felfüggesztésére és visszavonására.

(4) A nemzeti akkreditáló testület felfüggeszti a hitelesítő akkreditációját, amennyiben a hitelesítő:

a) súlyosan megsértette e rendelet követelményeit;

b) folyamatosan és ismételten nem tartotta be e rendelet követelményeit;

c) megsértette a nemzeti akkreditáló testület egyéb külön kikötéseit és feltételeit.

(5) A nemzeti akkreditáló testület visszavonja a hitelesítő akkreditációját, amennyiben:

a) a hitelesítő nem orvosolta az akkreditálási okirat felfüggesztésére vonatkozó döntés alapjául szolgáló okokat;

b) a hitelesítő felső vezetésének egy tagját vagy a hitelesítő személyzetének az e rendelet szerinti hitelesítési tevékenységekben részt vevő valamely tagját csalás bűntettében bűnösnek találták;

c) a hitelesítő szándékosan hamis információkat nyújtott be vagy szándékosan eltitkolt információkat.

(6) A nemzeti akkreditáló testületek az (1), a (4) és az (5) bekezdésnek megfelelő, az akkreditáció felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó döntései tekintetében a fellebbezés a 765/2008/EK rendelet 5. cikkének (5) bekezdése alapján a tagállamok által létrehozott eljárásoknak megfelelően történik.

(7) A nemzeti akkreditáló testületnek az akkreditáció felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó döntése a hitelesítő értesítését követően lép hatályba. A nemzeti akkreditáló testület az említett döntések meghozatala előtt a meg nem felelés jellegének fényében mérlegeli a végzett tevékenységekre gyakorolt hatást.

(8) A nemzeti akkreditáló testület megszünteti az akkreditálási okirat felfüggesztését, amennyiben kielégítő tájékoztatást kapott arról – és maga is arra a következtetésre jut –, hogy a hitelesítő megfelel e rendelet követelményeinek.

V. FEJEZET

A NEMZETI AKKREDITÁLÓ TESTÜLETEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

56. cikk

A nemzeti akkreditáló testületekre vonatkozó követelmények

(1) Amennyiben e rendelet vagy az (EU) 2015/757 rendelet nem tartalmaz a nemzeti akkreditáló testületekre vonatkozó követelmények tekintetében különös rendelkezéseket, a 765/2008/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) E rendelet alkalmazásában a 765/2008/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint kijelölt nemzeti akkreditáló testület a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek megfelelően gyakorolja hatásköreit.

57. cikk

Az értékelést végző csoport

(1) A nemzeti akkreditáló testület minden egyes, a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott követelmények szerint elvégzett értékeléshez értékelést végző csoportot jelöl ki.

(2) Az értékelést végző csoport az e rendelet szerinti értékelés végrehajtásáért felelős vezető értékelőből és – szükség esetén – az akkreditáció speciális területe tekintetében releváns ismeretekkel és tapasztalattal rendelkező, megfelelő számú értékelőből vagy műszaki szakértőből áll.

(3) Az értékelést végző csoportnak legalább egy olyan tagja van, aki rendelkezik az alábbi ismeretekkel:

a) az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv, e rendelet és a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett más releváns jogszabályok megfelelő ismerete;

b) a 4–36. cikkben említett hitelesítési tevékenységek értékeléséhez szükséges szakértelem és ismeretek, valamint a különböző hajótípusok jellegzetességeinek kellő ismerete, továbbá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás, a tüzelőanyag-fogyasztás és az (EU) 2015/757 rendelet szerinti más releváns információk nyomon követésének és jelentésének kellő ismerete.

58. cikk

Az értékelőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

(1) Az értékelő alkalmas arra, hogy végrehajtsa az 50–55. cikk szerinti tevékenységeket. Ennek érdekében az értékelő:

a) megfelel a 46. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek;

b) megfelelő ismeretekkel rendelkezik a 39. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett adat- és információ-ellenőrzésről, amelyet képzés vagy olyan személy révén szerzett, aki ismeri az ilyen adat- és információ-ellenőrzést, és tapasztalatokkal rendelkezik e téren;

c) megfelelő ismeretekkel rendelkezik a vonatkozó jogszabályokról, valamint a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett alkalmazandó iránymutatásokról.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, értékelőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények teljesítésén túl a vezető értékelő igazolja, hogy alkalmas az értékelést végző csoport vezetésére, illetve arra, hogy feleljen az értékelés e rendeletnek megfelelő elvégzéséért.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott, szakértelemmel kapcsolatos követelményeken felül a belső bírálók és az akkreditáció megadására, meghosszabbítására vagy megújítására vonatkozó döntéseket meghozó személyek kellő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkeznek az akkreditáció értékeléséhez.

59. cikk

Műszaki szakértők

(1) A nemzeti akkreditáló testület műszaki szakértőket is bevonhat az értékelést végző csoportba annak érdekében, hogy a szakértő egy bizonyos témával kapcsolatos részletes ismereteivel és szakértelmével támogassa a vezető értékelőt vagy az értékelőt.

(2) A műszaki szakértőnek rendelkeznie kell a vezető értékelő és az értékelő támogatásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel abban a kérdésben, amely kapcsán a tudására és a szakértelmére szükség van. A műszaki szakértőnek ezenkívül:

a) megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie a vonatkozó jogszabályokról, valamint a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett alkalmazandó iránymutatásokról;

b) kellő ismeretekkel kell rendelkeznie a hitelesítési tevékenységekről.

(3) A műszaki szakértő a meghatározott feladatokat az érintett értékelést végző csoport vezető értékelőjének irányítása és teljes felelőssége alatt végzi.

60. cikk

Panaszok

Amennyiben a nemzeti akkreditáló testülethez a hitelesítővel szembeni panasz érkezik a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságtól, a társaságtól, a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében érintett, lobogó szerinti államtól, vagy más érdekelt féltől, a nemzeti akkreditáló testület észszerű határidőn belül, de legkésőbb három hónappal a panaszt tartalmazó tájékoztatás beérkezése után:

a) döntést hoz a panasz megalapozottságáról;

b) biztosítja, hogy az érintett hitelesítőnek lehetősége legyen észrevételei benyújtására;

c) megfelelő lépéseket tesz a panasz kezelésére;

d) rögzíti a panaszt és a megtett intézkedéseket;

e) válaszol a panaszosnak.

61. cikk

Szakértői értékelés

(1) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testületek a 765/2008/EK rendelet 10. cikkével összhangban rendszeres szakértői értékelés tárgyát képezik, a 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testület megfelelő szakértői értékelési kritériumokat, valamint hatékony és független szakértői értékelési eljárást alkalmaz annak értékelésére, hogy:

a) a szakértői értékelés tárgyát képező nemzeti akkreditáló testület a 46–55. cikknek megfelelően végezte-e akkreditálási tevékenységeit;

b) a szakértői értékelés tárgyát képező nemzeti akkreditáló testület megfelel-e az 56–63. cikkben meghatározott követelményeknek.

A kritériumok közé tartoznak a szakértői értékelést végző személyekre és csoportokra vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények, melyek kifejezetten az (EU) 2015/757 rendelet és a 2003/87/EK irányelvvel létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer tekintetében alkalmazandók.

(2) A 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testület közzéteszi a nemzeti akkreditáló testület által végzett, az (1) bekezdésben említett szakértői értékelés eredményét és tájékoztatja arról a Bizottságot, a tagállam nemzeti akkreditáló testületéért felelős nemzeti hatóságot és az adott hajózási társaság tekintetében felelős nemzeti igazgatási hatóságot vagy az e rendelet 64. cikkében említett kapcsolattartó pontot.

(3) A 765/2008/EK rendelet 10. cikkétől eltérve, amennyiben a nemzeti akkreditáló testület e rendelet hatálybalépése előtt sikeresen átesett a 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testület által szervezett szakértői értékelésen, a nemzeti akkreditáló testület e rendelet hatálybalépése után mentesül az ismételt szakértői értékelés alól, amennyiben igazolni tudja az e rendeletnek való megfelelését.

E célból az érintett nemzeti akkreditáló testület benyújtja a kérelmet és a szükséges dokumentációt a 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testületnek.

A 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testület dönt arról, hogy teljesülnek-e a mentesítés megadásának feltételei.

A mentesítés attól az időponttól számított legfeljebb három évig érvényes, amikor a nemzeti akkreditáló testület a döntésről értesítést kap.

62. cikk

A hitelesítők kölcsönös elismerése

A 765/2008/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, azokban az esetekben, amikor a nemzeti akkreditáló testület nem esik át teljes szakértői értékelésen, a tagállamok elfogadják a nemzeti akkreditáló testület által akkreditált hitelesítők akkreditálási okiratát, amennyiben a 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testület elkezdte a nemzeti akkreditáló testület szakértői értékelését, és nem talált az e rendeletnek való meg nem felelést.

63. cikk

A nyújtott szolgáltatások nyomon követése

Amennyiben valamely tagállam a 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([15]) 31. cikke (4) bekezdésének megfelelően végzett ellenőrzés során megállapítja, hogy a hitelesítő nem felel meg e rendeletnek, az említett tagállamnak a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatósága vagy a nemzeti akkreditáló testülete haladéktalanul értesíti a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testületet.

A hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület az említett információ közlését a 60. cikk értelmében vett panaszként kezeli, és a 67. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően meghozza a megfelelő intézkedést, valamint válaszol a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságnak vagy a nemzeti akkreditáló testületnek.

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

VI. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

64. cikk

Információcsere és kapcsolattartó pontok

(1) A tagállam lehetővé teszi a megfelelő információk hatékony cseréjét, és együttműködést hoz létre nemzeti akkreditáló testülete és a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság között.

(2) Amennyiben a 2003/87/EK irányelv 18. cikkének megfelelően több hatóságot jelölnek ki egy tagállamban, az adott tagállam felhatalmazza az egyik hatóságot, hogy kapcsolattartó pontként működjön az információcsere, a 64–71. cikkben említett együttműködés összehangolása és az e fejezetben említett tevékenységek elvégzése tekintetében.

65. cikk

Akkreditálási munkaprogram és vezetői jelentés

(1) A nemzeti akkreditáló testület minden év december 31-ig az egyes tagállamoknak a hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságai rendelkezésére bocsát egy akkreditálási munkaprogramot, amely tartalmazza az adott nemzeti akkreditáló testület által akkreditált hitelesítők jegyzékét. Az akkreditálási munkaprogramnak minden hitelesítő esetében tartalmaznia kell a következő információkat:

a) a nemzeti akkreditáló testület által az adott hitelesítő tekintetében tervezett tevékenységekre – köztük a felügyeleti és újraértékelési tevékenységekre – vonatkozó információk;

b) a nemzeti akkreditáló testület által a hitelesítő értékelése céljából elvégzendő, tervezett megfigyelő ellenőrzések időpontjai;

c) arra vonatkozó információk, hogy a nemzeti akkreditáló testület az 52. cikk (5) bekezdése szerint felkérte-e más tagállam nemzeti akkreditáló testületét arra, hogy felügyeleti tevékenységeket végezzen.

Az első albekezdésben említett információk megváltozása esetén a nemzeti akkreditáló testület minden év január 31-ig aktualizált munkaprogramot nyújt be a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságnak.

(2) Az akkreditálási munkaprogram (1) bekezdésnek megfelelő benyújtása után a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság a nemzeti akkreditáló testület rendelkezésére bocsát minden lényeges információt, ideértve valamennyi alkalmazandó nemzeti jogszabályt és iránymutatást is.

(3) A nemzeti akkreditáló testület minden év június 1-ig a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság rendelkezésére bocsátja a vezetői jelentést. A vezetői jelentésnek minden, az adott nemzeti akkreditáló testület által akkreditált hitelesítő esetében tartalmaznia kell a következő információkat:

a) az adott nemzeti akkreditáló testület által újonnan akkreditált hitelesítők akkreditálásának részletei;

b) a nemzeti akkreditáló testület által végzett felügyeleti és újraértékelési tevékenységek eredményeinek összefoglalása;

c) az elvégzett különleges értékelések eredményeinek összefoglalása, ideértve a különleges értékelések kezdeményezésének okait;

d) a hitelesítő ellen az utolsó vezetői jelentés óta benyújtott panaszok és a nemzeti akkreditáló testület által hozott intézkedések;

e) a nemzeti akkreditáló testület által a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságtól kapott információkra válaszul hozott intézkedések részletei.

66. cikk

Információcsere az igazgatási intézkedésekről

Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület az 55. cikk szerinti igazgatási intézkedéseket vezet be a hitelesítővel szemben, vagy amennyiben az akkreditáció felfüggesztése megszűnik, vagy a fellebbezési eljárásban hozott ítélet érvénytelenítette a nemzeti akkreditáló testület arra vonatkozó döntését, hogy az 55. cikk szerinti igazgatási intézkedéseket vezessen be, a nemzeti akkreditáló testület értesíti a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságot és valamennyi érintett tagállam nemzeti akkreditáló testületét.

67. cikk

A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság által folytatott információcsere

(1) A felelős igazgatási hatóság a felelősségi körébe tartozó társaságok hitelesítését végző hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testülettel évente közli legalább a következőket:

a) a kibocsátási jelentés, a részleges kibocsátási jelentések, a társasági szintű jelentések és a hitelesítési jelentések ellenőrzéséből származó releváns eredmények, különös tekintettel az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet, az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelet vagy az e rendelet szerinti követelményeknek meg nem felelő bejelentett adatokkal kapcsolatos problémákra;

b) a társaságnál végzett ellenőrzés eredményei, amennyiben ezek az eredmények relevánsak a nemzeti akkreditáló testület számára a hitelesítő akkreditációja és felügyelete tekintetében, vagy ha ezek az eredmények olyan adatokkal kapcsolatos problémákat azonosítottak, amelyek nem felelnek meg az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet, az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelet vagy e rendelet követelményeinek;

c) az adott hitelesítő belső hitelesítő dokumentációjára vonatkozó értékelés eredményei, amennyiben a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság a 43. cikk (3) bekezdése értelmében értékelte a belső hitelesítő dokumentációt;

d) a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatósághoz az adott hitelesítővel kapcsolatban beérkező panaszok.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett információk bizonyítékot szolgáltatnak arra vonatkozóan, hogy a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság problémákat azonosított olyan bejelentett adatokban, amelyek nem feleltek meg az (EU) 2015/757 rendelet, a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2016/1927 végrehajtási rendelet, az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendelet vagy e rendelet követelményeinek, a nemzeti akkreditáló testület az említett információk közlését a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság által a hitelesítővel kapcsolatban benyújtott, a 60. cikk szerinti panaszként kezeli.

A nemzeti akkreditáló testület meghozza a megfelelő intézkedéseket ezen információk kezelésére, és észszerű határidőn belül, de legkésőbb három hónappal a tájékoztatás beérkezése után válaszol a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságnak. A nemzeti akkreditáló testület válaszában tájékoztatja a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságot az általa hozott intézkedésről és adott esetben a hitelesítővel szemben hozott igazgatási intézkedésekről.

68. cikk

Információcsere a felügyeletről

(1) Amennyiben egy olyan tagállam nemzeti akkreditáló testületét, amely esetében a hitelesítő végzi valamely, a tagállam felelőssége alá tartozó társaság hitelesítését, az 52. cikk (5) bekezdése alapján felkérték felügyelet végzésére, a nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő akkreditálását végző nemzeti akkreditáló testülettel közli a megállapításait, kivéve, ha a két nemzeti akkreditáló testület másképp állapodott meg.

(2) A hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület figyelembe veszi az (1) bekezdésben említett megállapításokat annak értékelése során, hogy a hitelesítő megfelel-e az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett megállapítások bizonyítják, hogy a hitelesítő nem felel meg e rendeletnek, a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület megfelelő lépéseket tesz e rendelet értelmében, és a következőkről tájékoztatja a felügyeletet végző nemzeti akkreditáló testületet:

a) arról, hogy milyen intézkedéseket hozott a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület;

b) adott esetben arról, hogy a hitelesítő miként kezelte a megállapításokat;

c) adott esetben arról, hogy milyen igazgatási intézkedéseket hoztak a hitelesítővel szemben.

69. cikk

Információcsere a hitelesítő székhelye szerinti tagállammal

Amennyiben a hitelesítőt a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállam nemzeti akkreditáló testülete akkreditálta, az akkreditálási munkaprogramot és a 65. cikkben említett vezetői jelentést a hitelesítő székhelye szerinti tagállamnak a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságához is be kell nyújtani.

70. cikk

Az akkreditált hitelesítők adatbázisai

(1) A nemzeti akkreditáló testületek adatbázist hoznak létre és kezelnek, amelyhez nyilvános hozzáférést biztosítanak, és amely a következő információkat tartalmazza:

a) az adott nemzeti akkreditáló testület által akkreditált összes hitelesítő neve, akkreditációs száma és üzleti címe;

b) az akkreditáció megadásának és lejáratának dátuma;

c) információk a hitelesítővel szemben hozott igazgatási intézkedésekről.

(2) A hitelesítők státuszában bekövetkezett bármely változásról tájékoztatni kell a Bizottságot a megfelelő szabványosított formanyomtatvány felhasználásával.

(3) A 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testület elősegíti és összehangolja a nemzeti adatbázisok hozzáférhetőségét annak érdekében, hogy elősegítse a nemzeti akkreditáló testületek, a hitelesítők, a társaságok és a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságok közötti eredményes és költséghatékony kommunikációt. A 765/2008/EK rendelet 14. cikke alapján elismert testület továbbá egységes és központosított adatbázisba is összevonhatja a szóban forgó adatbázisokat.

71. cikk

A hitelesítők által küldendő értesítés

(1) Annak elősegítése érdekében, hogy a nemzeti akkreditáló testület elkészíthesse az akkreditálási munkaprogram és a 65. cikkben említett vezetői jelentés tervezetét, a hitelesítő minden év november 15-ig az alábbiakról értesíti a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testületet:

a) a hitelesítő által elvégzendő hitelesítések tervezett időpontja és helye;

b) azon társaságok üzleti címe és elérhetőségei, amelyek tekintetében a hitelesítő végzi a nyomonkövetési tervek, a kibocsátási jelentések, a részleges kibocsátási jelentések vagy a társasági szintű jelentések hitelesítését;

c) a hitelesítést végző csoport tagjainak neve.

(2) Amennyiben megváltoznak az (1) bekezdésben említett információk, a hitelesítő e változásokat a nemzeti akkreditáló testülettel egyeztetett határidőn belül közli a szóban forgó nemzeti akkreditáló testülettel.

VII. FEJEZET

A NYOMONKÖVETÉSI TERVEK IGAZGATÁSI HATÓSÁGOK ÁLTALI JÓVÁHAGYÁSA

1. SZAKASZ

A nyomonkövetési tervek jóváhagyása

72. cikk

A nyomonkövetési tervek felelős igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó általános szabályok

A nyomonkövetési terveknek az (EU) 2015/757 rendelet 6. cikkének (8) bekezdése szerinti jóváhagyása céljából minden felelős igazgatási hatóság – a nyomonkövetési tervek értékelésére vonatkozó hitelesítői következtetések kellő figyelembevétele mellett – megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nyomonkövetési tervek megfeleljenek az említett rendelet 6. cikkében, valamint I. és II. mellékletében meghatározott követelményeknek.

73. cikk

A társaságok által a felelős igazgatási hatóságok számára rendelkezésre bocsátandó információk

A társaság a felelős igazgatási hatóság rendelkezésére bocsátja a hitelesítőnek a nyomonkövetési terv értékelésére vonatkozó következtetéseit, valamint minden olyan további információt, amely lehetővé teszi a felelős igazgatási hatóság számára a jóváhagyási eljárások végrehajtását.

74. cikk

Jóváhagyási folyamat

(1) A felelős igazgatási hatóság indokolatlan késedelem nélkül, automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok alkalmazásával értesíti a társaságot a nyomonkövetési terv jóváhagyásáról.

(2) Amennyiben a felelős igazgatási hatóság nem hagyja jóvá a nyomonkövetési tervet, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot, és kifejti a jóváhagyás megtagadásának okait annak érdekében, hogy a társaság felülvizsgálhassa nyomonkövetési tervét.

Az érintett társaság ennek megfelelően felülvizsgálja nyomonkövetési tervét. A társaság benyújtja a felülvizsgált nyomonkövetési tervet a hitelesítő általi újraértékelés céljából, a felelős igazgatási hatóság általi jóváhagyás megtagadásának okaival együtt. Miután a hitelesítő úgy értékelte, hogy a felülvizsgált nyomonkövetési terv megfelel az (EU) 2015/757 rendelet 6. és 7. cikkében meghatározott követelményeknek, a társaság újra benyújtja azt jóváhagyásra a felelős igazgatási hatóságnak.

2. SZAKASZ

A nyomonkövetési tervek módosításainak jóváhagyása

75. cikk

A nyomonkövetési tervek módosításainak a felelős igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó általános szabályok

(1) A társaság indokolatlan késedelem nélkül benyújtja módosított nyomonkövetési tervét a felelős igazgatási hatóságnak azután, hogy értesítést kapott a hitelesítőtől a nyomonkövetési terv megfelelőségéről, vagy a nyomonkövetési tervnek az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti módosításai esetében azután, hogy az említett rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban értesítette a hitelesítőket.

(2) A nyomonkövetési tervek módosításainak az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikkének (5) bekezdése szerinti jóváhagyása céljából minden felelős igazgatási hatóság – a nyomonkövetési tervek értékelésére vonatkozó hitelesítői következtetések kellő figyelembevétele mellett – megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a módosított nyomonkövetési tervek megfeleljenek az említett rendelet 6. cikkében, valamint I. és II. mellékletében meghatározott követelményeknek.

76. cikk

A társaságok által a felelős igazgatási hatóságok számára rendelkezésre bocsátandó információk

(1) A társaság a felelős igazgatási hatóság rendelkezésére bocsátja a módosított nyomonkövetési terv értékelésére vonatkozó következtetéseket, valamint minden olyan további információt, amely lehetővé teszi a felelős igazgatási hatóság számára a jóváhagyási eljárások végrehajtását.

(2) Az (EU) 2015/757 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti módosítások tekintetében a társaság bizonyítékot nyújt be a felelős igazgatási hatóságnak a társaságváltásról, valamint – amennyiben a felelős igazgatási hatóság változott – alátámasztó bizonyítékokat mellékelve jelzi, hogy a nyomonkövetési tervet jóváhagyta-e a társaságváltás előtti felelős igazgatási hatóság.

77. cikk

Jóváhagyási folyamat

(1) A felelős igazgatási hatóság indokolatlan késedelem nélkül, automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok alkalmazásával értesíti a társaságot a módosított nyomonkövetési terv jóváhagyásáról.

(2) Amennyiben a felelős igazgatási hatóság nem hagyja jóvá a nyomonkövetési tervet, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a társaságot, és kifejti a jóváhagyás megtagadásának okait annak érdekében, hogy a társaság felülvizsgálhassa nyomonkövetési tervét.

Az érintett társaság ennek megfelelően felülvizsgálja nyomonkövetési tervét. A társaság benyújtja a felülvizsgált nyomonkövetési tervet a hitelesítő általi újraértékelés céljából, a felelős igazgatási hatóság általi jóváhagyás megtagadásának okaival együtt. Miután a felülvizsgált nyomonkövetési tervet az (EU) 2015/757 rendelet 6. és 7. cikkében meghatározott követelmények tekintetében megfelelőnek minősítették, a társaság újra benyújtja azt jóváhagyásra a felelős igazgatási hatóságnak.

78. cikk

A módosítások végrehajtása és nyilvántartása

(1) A társaság használhatja a módosított nyomonkövetési tervet nyomon követés és jelentéstétel végzéséhez azelőtt, hogy a felelős igazgatási hatóság a 77. cikkel összhangban jóváhagyná a módosított nyomonkövetési tervet, amennyiben az eredeti nyomonkövetési tervnek megfelelő nyomon követés hiányos kibocsátási adatokat eredményezne.

Kétség esetén a társaság mind a módosított, mind pedig az eredeti nyomonkövetési tervet párhuzamosan felhasználva elvégez minden nyomon követést és jelentéstételt mindkét tervvel összhangban, és nyilvántartást vezet mindkét nyomonkövetési eredményről.

(2) A 77. cikk szerinti jóváhagyást követően a társaság csak a módosított nyomonkövetési tervre vonatkozó adatokat használhatja fel, és attól az időponttól kezdve, amikortól a nyomonkövetési terv módosított változata alkalmazandó, minden nyomon követést és jelentéstételt kizárólag a módosított nyomonkövetési terv felhasználásával végezhet el.

(3) A társaság nyilvántartást vezet a nyomonkövetési terv minden módosításáról. A nyilvántartásnak minden módosításra vonatkozóan tartalmaznia kell a következőket:

a) a módosítás átlátható leírása;

b) a módosítás indokolása;

c) adott esetben a hitelesítő következtetései a módosított nyomonkövetési terv értékeléséről;

d) a módosított nyomonkövetési terv felelős igazgatási hatósághoz történő benyújtásának időpontja;

e) a módosított nyomonkövetési terv ezen cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásának kezdő dátuma.

79. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendelet 2024. január 1-jével hatályát veszti.

(2) Az (EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásokként kell tekinteni, és az e rendelet II. mellékletében lévő megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

80. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2024. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. október 20-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

I. MELLÉKLET

A 39. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TENGERIÁGAZAT-SPECIFIKUS ISMERETEK ÉS TAPASZTALATOK

A 39. cikk (3) bekezdése alkalmazásában az alábbi ismereteket és tapasztalatokat kell figyelembe venni:

a) a MARPOL-egyezmény és a SOLAS-egyezmény releváns szabályainak, köztük a hajók energiahatékonyságáról szóló szabályoknak ([1]), a NOx műszaki előírásnak ([2]), a kén-oxidokról szóló előírásnak ([3]), a fűtőolaj minőségéről szóló rendelkezésnek ([4]), a 2008-as sérülés nélküli stabilitási szabályzatnak és releváns iránymutatásoknak (például a hajózási energiahatékonysági gazdálkodási tervnek [SEEMP] a kidolgozására vonatkozó iránymutatásnak ([5])) az ismerete;

b) lehetséges szinergiák az (EU) 2015/757 rendelet szerinti nyomon követés és jelentés, illetve a meglévő tengeriágazat-specifikus irányítási rendszerek (ideértve a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzatot is) és egyéb releváns ágazatspecifikus iránymutatások (például a SEEMP kidolgozására vonatkozó iránymutatás) között;

c) a hajó fedélzetén lévő kibocsátó források;

d) az utak és a hajók (társaság által benyújtott) listájának teljességét és pontosságát biztosító út- és eljárás-nyilvántartás;

e) megbízható külső források (ideértve a hajókövetési adatokat), amelyek alkalmasak a hajókról származó adatokkal való információegyeztetésre;

f) a tüzelőanyag-fogyasztás számítási módszerei, ahogyan azokat a hajók a gyakorlatban alkalmazzák;

g) a bizonytalansági szinteknek az (EU) 2015/757 rendelet és a releváns iránymutatások szerinti alkalmazása;

h) a kibocsátási tényezők alkalmazása a hajó fedélzetén használt valamennyi tüzelőanyagra és kibocsátó forrásra, valamint az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozó valamennyi üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozóan;

i) a 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok ismerete, különös tekintettel a bioüzemanyagokból származó kibocsátások, a nulla besorolású és nem nulla besorolású forrásokból származó kibocsátások, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból származó kibocsátások elszámolásának módjára;

j) az üzemanyagok (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) szerinti minősítésének ismerete;

k) tüzelőanyag-kezelés, tüzelőanyag-tisztítás és tartályrendszerek;

l) hajókarbantartás/a mérőberendezések minőség-ellenőrzése;

m) tüzelőanyag-felvételi dokumentumok, ideértve a tüzelőanyagok szállítóleveleit;

n) üzemeltetési naplók, út- és kikötődokumentáció, fedélzeti naplók;

o) kereskedelmi dokumentáció, például bérleti szerződések, hajóraklevél;

p) meglévő jogszabályi követelmények;

q) a hajó tüzelőanyag-felvételi rendszereinek működése;

r) a tüzelőanyag-sűrűség hajók általi meghatározása a gyakorlatban;

s) az (EU) 2015/757 rendelet szerinti hajótípusokra és tevékenységekre alkalmazott adatkezelési eljárások és tevékenységek a szállított rakomány (volumenének vagy tömegének) kiszámítására;

t) a szállított holtsúly elve az (EU) 2015/757 rendelet szerinti hajótípusokra és tevékenységekre az (EU) 2016/1928 végrehajtási rendeletnek megfelelően alkalmazva;

([1]) MARPOL-egyezmény, VI. melléklet, 22. szabály.
([2]) Revised technical Code on Control of Emission of Nitrogen Oxides from Marine Diesel Engines (A tengeri dízelmotorokból származó nitrogén-oxid-kibocsátás ellenőrzéséről szóló felülvizsgált műszaki szabályzat) (a MEPC.177(58) előírással módosított MEPC.176(58) előírás).
([3]) MARPOL-egyezmény, VI. melléklet, 14. szabály.
([4]) MARPOL-egyezmény, VI. melléklet, 18. szabály.
([5]) MARPOL-egyezmény, VI. melléklet, 22. szabály.
([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

u) adatkezelési eljárások az utak során megtett távolság és a tengeren töltött idő kiszámítására, az (EU) 2015/757 rendelet szerint;

v) a fedélzeten a tüzelőanyag-fogyasztás, a szállítási munka és más releváns információk meghatározására használt gépészeti berendezések és technikai rendszerek.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

(EU) 2016/2072 felhatalmazáson alapuló rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, 1. pont	2. cikk, 1. pont
2. cikk, 2. pont	2. cikk, 5. pont
2. cikk, 3. pont	2. cikk, 6. pont
2. cikk, 4–13. pont	2. cikk, 8–17. pont
2. cikk, 14–17. pont	2. cikk, 19–22. pont
3. cikk	3. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, a) és c) pont
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	6. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (6) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (8) bekezdés
7. cikk	7. cikk
8. cikk	8. cikk
9. cikk	9. cikk
10. cikk	10. cikk
11. cikk	12. cikk
12. cikk, a) pont	13. cikk, a) pont
12. cikk, b) pont	13. cikk, c) pont
13. cikk	14. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, a) pont	15. cikk, (2) bekezdés, a) pont
14. cikk, (2) bekezdés, b) pont	15. cikk, (2) bekezdés, b) pont
14. cikk, (2) bekezdés, c) pont	15. cikk, (2) bekezdés, d) pont
14. cikk, (2) bekezdés, d) pont	15. cikk, (2) bekezdés, e) pont
14. cikk, (2) bekezdés, e) pont	15. cikk, (2) bekezdés, f) pont
15. cikk	17. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
16. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés
16. cikk, (3) bekezdés	18. cikk, (4) bekezdés
16. cikk, (4) bekezdés	18. cikk, (7) bekezdés
16. cikk, (5) bekezdés	18. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, (6) bekezdés	18. cikk, (10) bekezdés
17. cikk	19. cikk

18. cikk, a)–e) pont	20. cikk, a)–e) pont
18. cikk, f) pont	23. cikk, (3) bekezdés
19. cikk	21. cikk
20. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (3) bekezdés
20. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (4) bekezdés
20. cikk, (4) bekezdés, a), b) és c) pont	22. cikk, (5) bekezdés, a), b) és c) pont
20. cikk, (4) bekezdés, d) pont	22. cikk, (5) bekezdés, e) pont
20. cikk, (4) bekezdés, e)–j) pont	22. cikk, (5) bekezdés, g)–l) pont
20. cikk, (4) bekezdés, k) pont	22. cikk, (5) bekezdés, o) pont
20. cikk, (4) bekezdés, l) pont	22. cikk, (5) bekezdés, q) pont
21. cikk	23. cikk
22. cikk	37. cikk
23. cikk, (1) bekezdés	38. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés	38. cikk, (2) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés	38. cikk, (4) bekezdés
24. cikk	39. cikk
25. cikk, (1) bekezdés	40. cikk, (2) bekezdés
25. cikk, (2) bekezdés	40. cikk, (3) bekezdés
26. cikk, (1) bekezdés	41. cikk, (1) bekezdés
26. cikk, (2) bekezdés	41. cikk, (3) bekezdés
27. cikk	42. cikk
28. cikk	43. cikk
29. cikk, (1) bekezdés	44. cikk, (1) bekezdés
29. cikk, (2) bekezdés	44. cikk, (3) bekezdés
30. cikk, (1) bekezdés	45. cikk, (2) bekezdés
30. cikk, (2) bekezdés	45. cikk, (3) bekezdés
30. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (4) bekezdés
30. cikk, (4) bekezdés	45. cikk, (6) bekezdés
30. cikk, (5) bekezdés	45. cikk, (7) bekezdés
30. cikk, (6) bekezdés	45. cikk, (8) bekezdés
31. cikk	47. cikk
32. cikk	48. cikk
33. cikk	46. cikk, (2) bekezdés
34. cikk	–
35. cikk	49. cikk
36. cikk	50. cikk
37. cikk	51. cikk
38. cikk	52. cikk

39. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
39. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) és (3) bekezdés
40. cikk	54. cikk
41. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	55. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
41. cikk, (4) bekezdés, a) pont	55. cikk, (4) bekezdés, b) pont
41. cikk, (4) bekezdés, b) pont	55. cikk, (4) bekezdés, c) pont
41. cikk, (5)–(8) bekezdés	55. cikk, (5)–(8) bekezdés
42. cikk	56. cikk, (2) bekezdés
43. cikk	57. cikk
44. cikk	58. cikk
45. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés
45. cikk, (2) bekezdés	59. cikk, (3) bekezdés
46. cikk, (1) bekezdés, a) pont	70. cikk, (1) bekezdés, a) pont
46. cikk, (1) bekezdés, b) pont	–
46. cikk, (1) bekezdés, c) pont	70. cikk, (1) bekezdés, b) pont
46. cikk, (1) bekezdés, d) pont	70. cikk, (1) bekezdés, c) pont
46. cikk, (2) bekezdés	70. cikk, (2) bekezdés
46. cikk, (3) bekezdés	70. cikk, (3) bekezdés
47. cikk	80. cikk